

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-45-11

Druk nr 4184
Warszawa, 11 maja 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o szczególnych rozwiązaniach
związanych z usuwaniem skutków
powodzi z projektem aktu wykonawczego.**

Uprzejmie informuję Pana Marszałka, że przedstawiony projekt ustawy stanowi program pomocowy, który wymaga dokonania notyfikacji Komisji Europejskiej. O terminie notyfikacji zostanie Pan Marszałek poinformowany niezwłocznie po jej dokonaniu.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Przepisy ustawy stosuje się w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.²⁾).

2. W przypadku wystąpienia powodzi o rozmiarach powodujących konieczność zastosowania szczególnych rozwiązań określonych w ustawie, gdy środki zastosowane przez właściwe organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego okazały się niewystarczające, Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych przekazanych Prezesowi Rady Ministrów przez właściwych wojewodów:

1) wykaz gmin lub miejscowości poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, na terenie których stosuje się szczególne rozwiązania określone w ustawie,

2) rodzaj stosowanych rozwiązań – w zakresie określonym w rozdziale 2,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnictwie śródlądowym, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, ustawę z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, ustawę z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ustawę z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenie oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, ustawę z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej, ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ustawę z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych oraz ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

3) w przypadku rozwiązań określonych w art. 5 - 7, 10 - 19, 23, 26 - 29, 33, 36 i 37 – warunki lub okres ich stosowania lub termin na dokonanie określonych czynności, nie dłuższy niż 12 miesięcy

– kierując się zakresem niezbędnej do udzielenia pomocy, uwzględniając bieżące możliwości budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

3. W przypadku wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 i Nr 239, poz. 1593 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459) mogą ubiegać się o pożyczki na zasadach określonych w rozdziale 3.

4. Po wydaniu przez Radę Ministrów rozporządzenia, o którym mowa w ust. 2, w celu umożliwienia zastosowania szczególnych rozwiązań określonych ustawą, Prezes Rady Ministrów może dokonywać, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, uwzględniając przeznaczenie środków publicznych na sfinansowanie zadań określonych przez dysponentów części wnioskujących o dokonanie przeniesień.

Art. 2. Użyte w ustawie określenie „poszkodowany” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną i jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, które na skutek powodzi doznały szkód majątkowych lub utraciły, chociażby czasowo, możliwość korzystania z posiadanej nieruchomości lub lokalu.

Art. 3. 1. Finansowanie szczególnych rozwiązań określonych ustawą następuje z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

2. W roku budżetowym, w którym wystąpiła powódź, minister właściwy do spraw finansów publicznych może utworzyć rezerwę celową z przeznaczeniem na sfinansowanie usuwania skutków powodzi i przenieść do tej rezerwy kwoty planowanych wydatków budżetowych zablokowane na podstawie art. 177 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.³⁾), z tym że wymogu uzyskania opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu, o której mowa w art. 177 ust. 6 tej ustawy, nie stosuje się.

3. Do podziału rezerwy celowej, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się terminu,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726.

o którym mowa w art. 154 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 4. 1. Łączna wartość pomocy publicznej udzielonej na podstawie ustawy w celu naprawienia szkód powstałych w wyniku wystąpienia powodzi nie może przekroczyć wartości szkód materialnych poniesionych przez beneficjenta pomocy na skutek powodzi, w związku z którą zostało wydane rozporządzenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, pomniejszonej o wartość uzyskanego odszkodowania.

2. Beneficjent pomocy jest obowiązany do zwrotu, zgodnie z ust. 8 i 9, uzyskanej pomocy publicznej, w wysokości, w jakiej przekracza wartość poniesionych szkód obliczoną zgodnie z ust. 1.

3. Podmiot ubiegający się o pomoc publiczną składa wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce faktycznie prowadzonej działalności gospodarczej oświadczenie o wartości szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi, niezwłocznie po ich ustaleniu. W oświadczeniu podaje się także informację o posiadaniu lub braku ubezpieczenia, z tytułu którego jest możliwe uzyskanie odszkodowania, a także informację o numerze wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo ewidencji działalności gospodarczej.

4. W przypadku uzyskania pomocy publicznej na podstawie ustawy, beneficjent pomocy składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, oświadczenie o wartości tej pomocy, w terminie 14 dni od dnia jej uzyskania. Do oświadczenia dołącza się dokumenty potwierdzające wartość uzyskanej pomocy publicznej, o ile zgodnie z odrębnymi przepisami takie dokumenty są wydawane.

5. Podmiot udzielający pomocy publicznej składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, informację na temat udzielonej mu pomocy w terminie 14 dni od dnia jej udzielenia.

6. W przypadku uzyskania odszkodowania na pokrycie szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi, beneficjent pomocy niezwłocznie składa wojewodzie, o którym mowa w ust. 3, oświadczenie o wysokości uzyskanego odszkodowania.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3, 4 i 6, składa się za pośrednictwem naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatku dochodowego.

8. Wojewoda dokonuje sprawdzenia, czy uzyskana przez beneficjenta pomoc publiczna nie przekracza wartości szkód materialnych określonej w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3, obliczonej zgodnie z ust. 1. W przypadku stwierdzenia przekroczenia, wojewoda zawiadamia beneficjenta pomocy o wysokości kwoty przekroczenia, wskazując rachunek bankowy, na który dokonuje się wpłaty tej kwoty w terminie 14 dni od dnia doręczenia

zawiadomienia.

9. W przypadku niedokonania zwrotu pomocy zgodnie z ust. 8, wojewoda wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu oraz rachunek bankowy, na który dokonuje się zwrotu. Przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁴⁾) stosuje się odpowiednio.

10. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w ust. 9 jest minister właściwy do spraw gospodarki.

11. Środki zwrócone przez beneficjenta pomocy stanowią dochód budżetu państwa.

12. Przepisy ust. 1 – 11 stosuje się odpowiednio do poszkodowanych pracodawców, którzy uzyskali na podstawie niniejszej ustawy pomoc niebędącą pomocą publiczną.

Rozdział 2

Szczególne rozwiązania, które mogą być stosowane w przypadku wystąpienia powodzi

Art. 5. 1. Rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.⁵⁾), poszkodowana w wyniku wystąpienia powodzi, w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej może otrzymać jednorazowy zasiłek powodziowy w kwocie do 2 tys. zł, zwany dalej „zasiłkiem”.

2. Zasiłek jest przyznawany niezależnie od dochodów rodziny lub osoby samotnie gospodarującej, o których mowa w ust. 1, i nie podlega zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 7.

3. Zasiłek jest przyznawany na wniosek rodziny lub osoby samotnie gospodarującej, o których mowa w ust. 1, złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gminy, na terenie której wnioskodawca poniósł szkodę w wyniku powodzi, albo gminy sąsiadującej, na terenie której przebywa w wyniku przeprowadzenia ewakuacji albo konieczności opuszczenia zagrożonego miejsca zamieszkania.

4. Decyzję o przyznaniu zasiłku wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta), o którym mowa

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 213, poz. 1652 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 57, poz. 355, Nr 127, poz. 858, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1306 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173 i Nr 75, poz. 398.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 202, poz. 1551, Nr 219, poz. 1706 i Nr 221, poz. 1738 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 229, Nr 81, poz. 527, Nr 125, poz. 842 i Nr 217, poz. 1427.

w ust. 3, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia wpłynięcia wniosku do organu.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, wnioskodawca dołącza oświadczenie, że w wyniku powodzi doznał szkody majątkowej wraz z określeniem jej wartości, nie ubiegał się o zasiłek powodziowy na terenie innej gminy oraz że wyraża zgodę na weryfikację danych zawartych we wniosku. Oświadczenie jest składane pod rygorem poniesienia odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.

6. Zasiłek jest wypłacany przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania zasiłku, w wysokości:

- 1) równej wartości szkody według oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, jeżeli nie przekracza 2 tys. zł;
- 2) 2 tys. zł, jeżeli wartość szkody według oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, jest równa bądź wyższa niż 2 tys. zł.

7. Organ wypłacający zasiłek po jego wypłacie dokonuje weryfikacji prawdziwości danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3. Jeżeli w wyniku weryfikacji ustalono, że rodzina lub osoba samotnie gospodarująca, o których mowa w ust. 1, która otrzymała zasiłek, nie poniosła szkody w wyniku wystąpienia powodzi, organ wypłacający zasiłek wydaje decyzję o jego zwrocie, określając termin jego zwrotu nie krótszy niż 7 dni. Do zwrotu zasiłku stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb wypłaty i szczegółowy tryb zwrotu zasiłku oraz wzór formularza wniosku, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając konieczność uzyskania danych niezbędnych do identyfikacji rodziny lub osób, którym ma być przyznany zasiłek, oraz potrzebę określenia treści oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, a także mając na względzie zapewnienie sprawnego i terminowego wypłacania zasiłku poszkodowanym oraz skuteczności zwrotu nienależnie uzyskanego zasiłku.

9. Przyznawanie i wypłacanie zasiłku należy do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej realizowanych przez gminę.

Art. 6. 1. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do zbywania na rzecz poszkodowanych będących osobami fizycznymi nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa albo jednostek samorządu terytorialnego,

przeznaczonych na cele mieszkaniowe w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku – w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, lub dla których została wydana decyzja o warunkach zabudowy i ustalająca przeznaczenie nieruchomości na cele mieszkaniowe, zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stosuje się odpowiednio art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.⁶⁾).

2. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w przypadku budowy urządzeń infrastruktury technicznej nie stosuje się przepisów działu III rozdziału 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Art. 7. Na wniosek gminy składany w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 zbywanie nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa przeznaczonych na cele mieszkaniowe na rzecz poszkodowanych następuje w trybie bezprzetargowym.

Art. 8. 1. Faktyczna niemożność świadczenia pracy w związku z powodzią stanowi podstawę usprawiedliwienia nieobecności pracownika w pracy.

2. Za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z przyczyny, o której mowa w ust. 1, pracownikowi przysługuje prawo do odpowiedniej części minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, przez okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych wynikających z rozkładu czasu pracy pracownika.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do pracowników, których uprawnienie do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu powodzi lub do innej formy rekompensaty utraconego wynagrodzenia z tego tytułu wynika z odrębnych przepisów.

4. Wynagrodzenie określone w ust. 2 wypłaca pracodawca.

5. Pracodawca może powierzyć pracownikowi wykonywanie pracy innego rodzaju niż wynikająca z nawiązanego stosunku pracy, jeżeli jest to konieczne w związku z usuwaniem skutków powodzi u tego pracodawcy. W takim przypadku pracownik zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do osób wykonujących pracę na podstawie

⁶⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043, Nr 197, poz. 1307 i Nr 200, poz. 1323 oraz z 2011 r. Nr 64, poz. 341.

stosunku służbowego.

Art. 9. W przypadku zniszczenia na skutek powodzi dokumentów niezbędnych do ustalenia świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych lub zaopatrzenia emerytalnego przyjmuje się:

- 1) wszelkie dokumenty oraz zeznania świadków pozwalające na udowodnienie okresów zatrudnienia (ubezpieczenia) oraz czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, macierzyństwa lub sprawowania opieki;
- 2) wszelkie dokumenty pozwalające na udowodnienie wysokości ich podstawy wymiaru.

Art. 10. Środki z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych mogą być przeznaczone na cele związane z pomocą dla poszkodowanych zatrudnionych u pracodawcy, który utworzył fundusz, a także dla poszkodowanych zatrudnionych u innego pracodawcy w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 11. 1. Środki Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych mogą być przeznaczone na:

- 1) utrzymanie zagrożonych likwidacją na skutek powodzi miejsc pracy osób niepełnosprawnych;
- 2) odtworzenie zniszczonej lub utraconej na skutek powodzi infrastruktury i wyposażenia warsztatów terapii zajęciowej, zakładów aktywności zawodowej oraz przedsiębiorstw osób niepełnosprawnych prowadzących działalność gospodarczą;
- 3) pomoc dla osób niepełnosprawnych na zakup sprzętu rehabilitacyjnego, środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi;
- 4) usunięcie powstałych na skutek powodzi szkód w obrębie zlikwidowanych uprzednio barier technicznych i architektonicznych w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych (finansowanie remontów, readaptacja oraz zakup sprzętu);
- 5) dofinansowanie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 214, poz. 1407, z późn. zm.⁷⁾), zwanej dalej „ustawą o rehabilitacji”, do oprocentowania kredytów bankowych zaciągniętych na likwidację skutków powodzi w związku z zatrudnianiem i rehabilitacją osób niepełnosprawnych.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 217, poz. 1427, Nr 226, poz. 1475, Nr 238, poz. 1578, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1726.

2. Cele określone w ust. 1 mogą zostać dofinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych maksymalnie do kwoty, która nie może być sfinansowana z innych źródeł.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania środków, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność uproszczenia postępowania.

Art. 12. 1. Środki zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zwanego dalej „funduszem rehabilitacji”, mogą być przeznaczone na odtworzenie infrastruktury i wyposażenia, utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi miejsc pracy oraz rehabilitacji osób niepełnosprawnych u dysponenta tego funduszu.

2. Dysponent funduszu rehabilitacji może przeznaczyć środki, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 4 ustawy o rehabilitacji, na pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych, przeznaczoną na usuwanie skutków powodzi dotyczących tych osób, w szczególności na zakup utraconego lub zniszczonego sprzętu rehabilitacyjnego, środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych lub na ograniczenie barier technicznych i architektonicznych powstałych na skutek powodzi.

3. Środki funduszu rehabilitacji, z wyłączeniem środków przeznaczonych na pomoc indywidualną dla osób niepełnosprawnych, mogą być przeznaczone na ratowanie zagrożonych likwidacją na skutek powodzi warsztatów terapii zajęciowej prowadzonych przez dysponenta tego funduszu.

4. Dysponent funduszu rehabilitacji może przeznaczyć do 10 % środków tego funduszu, z wyłączeniem środków, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 4 i 5 ustawy o rehabilitacji, na przedsięwzięcia wspólne lub na bezzwrotną pomoc na usuwanie skutków powodzi u innego dysponenta funduszu rehabilitacji, który poniósł szkody na skutek powodzi.

5. Warunkiem przeznaczenia środków funduszu rehabilitacji w sposób określony w ust. 1, 3 i 4 jest uzyskanie zgody dysponenta Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

6. W przypadku nieuzyskania zgody, o której mowa w ust. 5, dysponent funduszu rehabilitacji jest obowiązany do dokonania wpłat, o których mowa w art. 33 ust. 4a ustawy o rehabilitacji.

7. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do dysponentów zakładowego funduszu aktywności.

Art. 13. Pożyczki przyznane przed wystąpieniem powodzi ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych:

- 1) osobom niepełnosprawnym na działalność gospodarczą lub rolniczą,
- 2) zakładom pracy chronionej

– mogą być umarżane w całości lub w części, wraz z odsetkami, jeżeli w związku z powodzią nastąpiła utrata możliwości spłaty pożyczki.

Art. 14. 1. Organ udzielający pomocy, o której mowa w art. 12a, 26, 26d, 26e lub art. 32 ustawy o rehabilitacji, albo pomocy, o której mowa w art. 12 ustawy o rehabilitacji w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2007 r., może odroczyć termin płatności należności z tytułu zwrotu udzielonej pomocy, jeżeli niemożność terminowego zwrotu pomocy jest skutkiem powodzi.

2. Jeżeli naruszenie warunków umowy, na podstawie której udzielono pomocy określonej w ust. 1, nastąpiło na skutek powodzi, to organ udzielający pomocy może nie żądać zwrotu pomocy, pod warunkiem niezwłocznego usunięcia nieprawidłowości, i kontynuować realizację umowy lub odroczyć termin płatności należności z tytułu zwrotu pomocy.

Art. 15. Podmioty zamierzające:

- 1) wystąpić o pomoc, o której mowa w art. 11 ust. 1,
 - 2) wykorzystać fundusz rehabilitacji w sposób określony w art. 12 ust. 1, 3 i 4,
 - 3) wystąpić o umorzenie, o którym mowa w art. 13,
 - 4) wystąpić o odroczenie, o którym mowa w art. 14 ust. 1
- są obowiązane odpowiednio złożyć wniosek albo wystąpić o zgodę do dysponenta Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 16. Za okresy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku, w którym wystąpiła powódź, refundacja, o której mowa w art. 25a ust. 1 ustawy o rehabilitacji, może być dokonywana w przypadku nieterminowego opłacenia składek podlegających refundacji, jeżeli uchybienie terminu płatności składek było skutkiem powodzi.

Art. 17. 1. Pożyczka, o której mowa w art. 42 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415,

z późn. zm.⁸⁾), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, może zostać umorzona w całości lub w części wraz odsetkami, jeżeli na skutek powodzi:

- 1) nastąpiła trwała lub czasowa przeszkoda w funkcjonowaniu instytucji szkoleniowej;
- 2) poszkodowany bezrobotny w okresie trwania powodzi nie mógł podjąć lub ukończyć szkolenia.

2. Umorzenia pożyczki w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje, w drodze decyzji, starosta na wniosek pożyczkobiorcy złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 lub z urzędu w wypadku śmierci pożyczkobiorcy bez konieczności uzyskania opinii powiatowej rady zatrudnienia.

Art. 18. 1. Przyznane refundacje na wyposażenie lub doposażenie stanowisk pracy, lub środki na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w art. 46 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia, mogą zostać umorzone w całości lub w części wraz z odsetkami, jeżeli miejsca pracy uległy zniszczeniu na skutek powodzi.

2. Osobom bezrobotnym, którym umorzono środki przyznane na podjęcie działalności gospodarczej, w związku z utratą miejsca pracy na skutek powodzi, przysługuje prawo ponownego złożenia wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej.

3. Umorzenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje starosta na wniosek poszkodowanego złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 19. 1. Starosta, na wniosek poszkodowanego bezrobotnego, przyznaje prawo do świadczenia w wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia, finansowanego z Funduszu Pracy, za okres poprzedzający dzień zarejestrowania się poszkodowanego bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy, przypadający w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, nie dłuższy jednak niż 30 dni, jeżeli opóźnienie w rejestracji było spowodowane powodzią, a poszkodowany bezrobotny spełnia warunki określone w art. 71 ustawy o promocji zatrudnienia.

2. W przypadku gdy świadczenie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje bezrobotnemu za okres krótszy niż 30 dni, jest wypłacane w kwocie 1/30 wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia, za każdy dzień

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 81, poz. 531, Nr 238, poz. 1578, Nr 239, poz. 1593, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235.

przysługiwania.

3. Od świadczenia, o którym mowa w ust. 1, nie są odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne i na ubezpieczenie zdrowotne.

4. Poszkodowanym bezrobotnym, którzy utracili prawo do zasiłku dla bezrobotnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z powodu upływu okresu jego pobierania, przysługuje od dnia określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 prawo do zasiłku dla bezrobotnych przez okres 30 dni w wysokości zasiłku otrzymywanego w ostatnim miesiącu przysługiwania prawa, pod warunkiem niezastąpienia zawartych w ustawie o promocji zatrudnienia ustawowych przyczyn utraty statusu bezrobotnego.

5. Przepisu art. 33 ust. 4 pkt 4 ustawy o promocji zatrudnienia nie stosuje się, jeżeli niestawienie się przez poszkodowanego bezrobotnego w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie lub brak powiadomienia o uzasadnionej przyczynie tego niestawienia w terminie 7 dni spowodowane było powodzią.

Art. 20. 1. Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych zamieszkałych na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych bezrobotnych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację – jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

2. W przypadku gdy pracodawca nie dotrzyma warunku, o którym mowa w ust. 1, pomoc podlega wstrzymaniu od miesiąca, w którym nastąpiło niedotrzymanie warunku, w wysokości stanowiącej iloczyn przyznanej refundacji na jedną osobę i liczby zwolnionych pracowników.

Art. 21. 1. Starosta może, w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia, biorąc pod uwagę zakres i skalę zniszczeń u pracodawcy spowodowanych powodzią oraz możliwości utrzymania przez

pracodawcę miejsc pracy, dokonywać ze środków Funduszu Pracy zwrotu, przez okres do 12 miesięcy, poniesionych przez pracodawcę, którego zakład został zniszczony na skutek powodzi, kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne zatrudnianych pracowników, w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych pracowników, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, pod warunkiem że pracodawca nie zmniejszy w tym okresie liczby zatrudnionych pracowników w stosunku do stanu na dzień podpisania umowy o refundację - jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź. Przepis art. 20 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Starosta może zwracać organizatorowi robót publicznych, który przy pracach związanych z usuwaniem skutków powodzi zatrudnił skierowane poszkodowane osoby fizyczne, które osobiście i na własny rachunek prowadzą działalność w zakresie produkcji rolnej, w pozostającym w ich posiadaniu gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych o powierzchni przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub prowadzące dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników, oraz ich małżonków i pełnoletnich domowników przez okres do 12 miesięcy, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, poniesione koszty na wynagrodzenia oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych osób w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie iloczynu dwukrotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę i liczby zatrudnionych skierowanych osób w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

3. Skierowanie do prac określonych w ust. 2 odbywa się pod warunkiem, że zniszczeniu na skutek powodzi uległo co najmniej 30% gospodarstwa rolnego lub upraw działu specjalnego produkcji rolnej albo straty w hodowli prowadzonej w dziale specjalnym produkcji rolnej powstałe na skutek powodzi przekroczyły 30 % hodowanych zwierząt.

4. Do organizowania prac, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy o robotach publicznych, o których mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, z wyłączeniem zasad udzielania pomocy publicznej.

5. Osoby, o których mowa w ust. 2, które podlegały ubezpieczeniu społecznemu rolników z mocy ustawy w pełnym zakresie bezpośrednio przed zatrudnieniem przy wykonywaniu robót publicznych, mogą podlegać nadal temu ubezpieczeniu w okresie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia przy wykonywaniu robót publicznych, jeżeli złożą w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oświadczenie

o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników z mocy ustawy w pełnym zakresie.

Art. 22. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 18-21, są finansowane ze środków utworzonej na ten cel rezerwy Funduszu Pracy, będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

2. Rezerwa, o której mowa w ust. 1, jest tworzona w ramach posiadanych środków finansowych Funduszu Pracy, obejmujących bieżące przychody, w tym dotacje z budżetu państwa i pozostałości środków z okresów poprzednich.

Art. 23. 1. W przypadku braku środków na wypłatę pracownikom wynagrodzenia przysługującego za:

- 1) czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy w przypadku, o którym mowa w art. 8,
 - 2) czas niewykonywania pracy, jeżeli pracownik był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, które zostały bezpośrednio spowodowane powodzią,
 - 3) wykonaną pracę, polegającą na ochronie zakładu pracy przed powodzią lub na usuwaniu skutków powodzi, mającą na celu utrzymanie lub przywrócenie prowadzenia przez pracodawcę działalności gospodarczej
- pracodawca, który na skutek powodzi przejściowo zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej lub istotnie ograniczył jej prowadzenie, może złożyć do właściwego marszałka województwa wniosek o udzielenie nieoprocentowanej pożyczki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. Zaspokojeniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych może podlegać wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, do wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od pracodawcy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera oświadczenie o braku własnych środków na wypłatę wynagrodzenia, określenie okresu, za który przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, podlegające zaspokojeniu z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz kwoty tego wynagrodzenia. Do wniosku załącza się wykaz pracowników, których wynagrodzenie będzie podlegało zaspokojeniu w ramach pożyczki

z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

4. Po dokonaniu wypłaty wynagrodzenia pracownikom, pracodawca przekazuje na rachunek bankowy Funduszu różnicę między kwotą otrzymaną z Funduszu a kwotą wypłaconą pracownikom w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia otrzymania środków w ramach nieoprocentowanej pożyczki.

5. Zwrot pożyczki, o której mowa w ust. 1, następuje w dowolnym terminie, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia roku następującego po roku wystąpienia powodzi na rachunek bankowy Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Termin pracodawca określa we wniosku, o którym mowa w ust. 3. Do zwrotu pożyczki stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

6. Pracodawca może ubiegać się po dniu 31 grudnia roku następującego po roku wystąpienia powodzi o umorzenie pożyczki w całości lub w części na wniosek złożony do marszałka województwa. Pożyczka może zostać umorzona przez ministra właściwego do spraw pracy będącego dysponentem Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „dysponentem Funduszu”, jeżeli:

- 1) pracodawca wykaże, że na skutek powodzi nastąpiło u niego pogorszenie warunków prowadzenia działalności gospodarczej, a w szczególności:
 - a) spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż lub zmniejszenie zamówień na usługi lub dostawy wytwarzanych towarów, w ciągu kolejnych 6 miesięcy w okresie od dnia otrzymania pożyczki do dnia złożenia wniosku o umorzenie w porównaniu z analogicznymi kolejnymi miesiącami w ciągu ostatnich dwóch lat lub
 - b) straty w środkach trwałych, które ograniczyły możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w porównaniu z okresem przed powodzi;
- 2) w postępowaniu egzekucyjnym stwierdzono, że przedsiębiorca, który pobrał pożyczkę, nie posiada majątku, z którego można dochodzić należności;
- 3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie odzyska się kwoty spłaty pożyczki przewyższającej wydatki egzekucyjne.

7. Dysponent Funduszu umarza pożyczkę z urzędu, jeżeli pracodawca, będący osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, który pobrał pożyczkę, zmarł.

8. Dysponent Funduszu może upoważnić marszałków województw do wykonywania

czynności, o której mowa w ust. 6 zdanie drugie i ust. 7.

9. W przypadku zaistnienia niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.⁹⁾) kwota główna niespłaconego zadłużenia wraz z naliczonymi odsetkami za zwłokę staje się wymagalna z dniem zaistnienia niewypłacalności.

10. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, i wzór wykazu, o którym mowa w ust. 3, tryb ich składania i rozpatrywania, sposób przekazywania środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i dokonywania wypłaty wynagrodzenia oraz szczegółowy tryb zwrotu Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kwot przekazanych pracodawcy, uwzględniając konieczność uproszczenia postępowania.

Art. 24. Zmiany kwot przychodów i kosztów ujętych w planach finansowych Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Funduszu Pracy oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w zakresie wynikającym z niniejszej ustawy, w roku, w którym wystąpiła powódź, dokonuje się zgodnie z art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że nie jest wymagana opinia sejmowej komisji do spraw budżetu.

Art. 25. 1. Właściciel lub zarządca budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego uszkodzonego lub zniszczonego na skutek powodzi może, z kredytu uzyskanego na zasadach określonych w ustawie z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych na usuwanie skutków powodzi (Dz. U. Nr 62, poz. 690, z 2001 r. Nr 84, poz. 907, z 2009 r. Nr 65, poz. 545 oraz z 2010 r. Nr 149, poz. 996), dokonać spłaty całości lub części kredytu bankowego lub pożyczki bankowej, zaciągniętych przed wystąpieniem powodzi lub w jej trakcie na budowę, odtworzenie lub remont tego budynku lub lokalu.

2. Kredyt uzyskany na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych na usuwanie skutków powodzi nie może zostać przeznaczony na spłatę kredytu lub pożyczki udzielanej ze środków publicznych lub z dopłatami do oprocentowania ze środków publicznych.

Art. 26. Na wniosek poszkodowanego, będącego kredytobiorcą w rozumieniu ustawy

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 125, poz. 1035 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 18, poz. 100 i Nr 257, poz. 1726.

z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1115, z późn. zm.¹⁰⁾), którego mieszkanie (dom jednorodzinny) zostało uszkodzone lub zniszczone na skutek powodzi, bank zawiesza spłatę kredytu wraz z odsetkami, bez względu na wysokość dochodu jego gospodarstwa domowego, na okres wskazany we wniosku, jednak nie dłuższy niż rok. Wniosek składa się w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 27. Przepisu art. 3d ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych nie stosuje się w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 do poszkodowanych, którym przysługuje premia gwarancyjna z tytułu dokonania czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11 i 12 tej ustawy, jeżeli przedmiotem czynności był odpowiednio lokal mieszkalny, dom jednorodzinny albo budynek mieszkalny, uszkodzony lub zniszczony na skutek powodzi. Wniosek o likwidację książeczki mieszkaniowej i wypłatę premii gwarancyjnej składa się w terminie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 28. 1. Do przedsięwzięć polegających na tworzeniu lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy niestanowiących lokali socjalnych, o których mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych (Dz. U. Nr 251, poz. 1844 oraz z 2009 r. Nr 39, poz. 309 i Nr 65, poz. 545), na realizację których w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 został złożony wniosek o udzielenie finansowego wsparcia, nie stosuje się art. 6a ust. 4 tej ustawy, jeżeli tworzone zgodnie z art. 6a ust. 1 tej ustawy lokale przeznaczone zostaną do wynajęcia osobom, które utraciły lokal lub budynek mieszkalny na skutek powodzi.

2. W przypadku przedsięwzięć polegających na tworzeniu lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy niestanowiących lokali socjalnych, na realizację których w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 został złożony wniosek o udzielenie finansowego wsparcia na tworzenie lokali przeznaczonych do wynajęcia osobom, które utraciły lokal lub budynek mieszkalny na skutek powodzi, wysokość finansowego wsparcia, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 213, poz. 2157, z 2005 r. Nr 94, poz. 786, z 2006 r. Nr 53, poz. 385 i Nr 249, poz. 1828, z 2008 r. Nr 223, poz. 1459 i Nr 237, poz. 1650 oraz z 2009 r. Nr 30, poz. 190, Nr 65, poz. 545, Nr 222, poz. 1752 i Nr 223, poz. 1779.

o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych, podwyższa się o 10 punktów procentowych.

3. W przypadku przedsięwzięć, o których mowa w ust. 2, stosuje się dodatkowe kryteria oceny wniosku o udzielenie finansowego wsparcia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych.

Art. 29. W okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 zwalnia się od:

- 1) opłaty skarbowej dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) oraz złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii, w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi;
- 2) opłaty za wydanie dokumentu paszportowego osoby, które przedstawią wydane przez właściwy organ gminy zaświadczenie potwierdzające, że dokumenty zostały utracone w związku z powodzią;
- 3) opłaty za udostępnianie danych i informacji zgromadzonych w bazach danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287), standardowych opracowań kartograficznych, o których mowa w art. 4 ust. 1e tej ustawy, oraz innych materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a także wykonywanie czynności związanych z udostępnianiem tych informacji, opracowań i materiałów zgromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym oraz wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego - w przypadku konieczności uzyskania tych danych i informacji w związku z usuwaniem przez poszkodowanych skutków powodzi.

Art. 30. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

- 1) dochody (przychody) poszkodowanego otrzymane na usuwanie skutków powodzi z tytułu:
 - a) nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń,
 - b) darowizn, do których nie ma zastosowania ustawa z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 768 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398 i Nr 85, poz. 458);
- 2) przychody poszkodowanego otrzymane na podstawie art. 10-13 i art. 17-19; wydatków

i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z tych przychodów nie uważa się za koszty uzyskania przychodów;

3) przychody otrzymane na podstawie art. 23.

2. Zwalnia się od podatku od spadków i darowizn darowizny, jeżeli do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, zostaną przeznaczone przez obdarowanego na usunięcie skutków powodzi.

3. Do środków trwałych, których dotyczą przepisy ust. 1 pkt 1 i ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 23 ust. 1 pkt 45 i 45a lit. a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.¹¹⁾) oraz art. 16 ust. 1 pkt 48 i pkt 63 lit. a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397).

4. W przypadku gdy przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej, o której mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.¹²⁾), została spowodowana powodzią, podatnik zawiadamia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o okresie przerwy, w dniu rozpoczęcia działalności po tej przerwie.

5. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

6. Do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 31. W przypadku oddania poszkodowanemu do nieodpłatnego używania środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź, nie stosuje się przepisów art. 23 ust. 1 pkt 45a lit. c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. c ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473, Nr 105, poz. 655, Nr 149, poz. 996, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1442, Nr 226, poz. 1475 i 1478 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 75, poz. 398 i Nr 84, poz. 455.

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 1104 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1363 i 1369 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 169, poz. 1384, Nr 172, poz. 1412 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302 i Nr 202, poz. 1958, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 i Nr 263, poz. 2619, z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1366 i Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 183, poz. 1353 i Nr 217, poz. 1588, z 2008 r. Nr 141, poz. 888, Nr 143, poz. 894 i Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 201, poz. 1541 oraz z 2010 r. Nr 3, poz. 13, Nr 28, poz. 146, Nr 75, poz. 473, Nr 219, poz. 1442 i Nr 226, poz. 1478.

Art. 32. Udzielanie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a i 67b § 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, następuje na wniosek przedsiębiorcy złożony w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź.

Art. 33. 1. Świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie wlicza się do dochodu, od wysokości którego odrębne przepisy uzależniają uzyskanie świadczeń o charakterze socjalnym, ulg, dodatków i zwolnień, w tym z zakresu:

- 1) pomocy społecznej;
- 2) świadczeń rodzinnych;
- 3) dodatków mieszkaniowych;
- 4) stypendiów i pomocy materialnej dla uczniów i studentów.

2. Świadczeń uzyskanych w związku z powodzią nie wlicza się do przychodu w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, od wysokości którego uzależniona jest możliwość uzyskania statusu bezrobotnego.

3. Jeżeli zalaniu na skutek powodzi uległo co najmniej 30 % powierzchni gospodarstwa rolnego poszkodowanego ubiegającego się o świadczenia z pomocy społecznej albo świadczenia rodzinne w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 przy ustalaniu prawa do świadczeń z pomocy społecznej albo prawa do świadczeń rodzinnych do dochodu z gospodarstwa rolnego nie wlicza się powierzchni, która uległa zalaniu na skutek powodzi.

Art. 34. Gmina otrzymuje z budżetu państwa dotację w wysokości równej sumie wypłaconych członkom ochotniczej straży pożarnej ekwiwalentów, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 353), za uczestnictwo w działaniu ratowniczym związanym z powodzią.

Art. 35. W przypadku udzielania gminom wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 lub gminom, na terenie których znajdują się miejscowości wskazane w tych przepisach, dotacji przeznaczonej na zadania własne związane z usuwaniem skutków powodzi, nie stosuje się warunku określonego w art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, jeżeli straty poniesione przez gminę przekroczyły 50 %

planowanych dochodów własnych za rok poprzedzający rok wystąpienia powodzi.

Art. 36. 1. Składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne oraz inne składki, do poboru których jest obowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych, należne za okres wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, opłacone przez poszkodowanego będącego płatnikiem tych składek w terminie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, uważa się za opłacone w terminie.

2. W przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. 1, odsetki za zwłokę będą naliczane, poczynając od dnia następującego po upływie terminu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2.

Art. 37. 1. Do poszkodowanego będącego przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż, nie mniej jednak niż o 15 %, liczony w ujęciu ilościowym lub wartościowym w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w porównaniu do tego samego okresu roku poprzedzającego, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125, poz. 1035 oraz z 2010 r. Nr 219, poz. 1445), z wyjątkiem art. 3 ust. 1 pkt 2 i 6 oraz art. 3 ust. 3-6 tej ustawy.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, opracowuje zamiast programu naprawczego, plan naprawczy zawierający założenia zmian i restrukturyzacji przedsiębiorcy w celu dostosowania do bieżącej sytuacji.

Art. 38. Świadczenie z ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, o którym mowa w art. 37, nie może być przyznane poszkodowanemu pracodawcy za te same okresy dla tych samych pracowników, co świadczenia, o których mowa w art. 21 i art. 23.

Art. 39. 1. W stosunku do urządzeń wodnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi nie stosuje się przepisów art. 122 ust. 1 pkt 3 tej ustawy.

2. W zakresie wykonywania innych robót związanych z odbudową, remontem i rozbiórką urządzeń wodnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi nie stosuje się przepisów art. 122 ust. 2 pkt 2 tej ustawy.

3. Odbudowa, remont lub rozbiórka urządzeń pomiarowych służb państwowych na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią, uszkodzonych lub zniszczonych w czasie powodzi

jest możliwa bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego i decyzji, o których mowa w art. 881 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.

4. Odwołania od decyzji o pozwoleniach wodnoprawnych, o których mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, w zakresie poboru wód do zaopatrzenia ludności w wodę oraz odwodnienia obiektów lub wykopów budowlanych, nie wstrzymują wykonania tych decyzji.

5. Wykonanie urządzenia wodnego oraz robót, o których mowa w ust. 1 i 2, będących przedsięwzięciem:

- 1) mogącym znacząco oddziaływać na środowisko,
- 2) innym niż określone w pkt 1, mogącym znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony - wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, do której stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.¹³⁾), z wyłączeniem art. 74 ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 1a-1c i art. 80 ust. 2 tej ustawy.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w jednym egzemplarzu wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

7. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

8. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dla przedsięwzięć, o których mowa w ust. 5 pkt 2, wszczyna się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia.

9. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, określa się warunki realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000.

10. Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

11. Odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 5:

- 1) wskazuje interes prawny lub obowiązek odwołującej się strony;

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

2) zawiera zarzuty przeciw decyzji, określa istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazuje dowody uzasadniające to żądanie.

12. Do organizacji ekologicznych stosuje się przepisy art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

13. W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się przepis art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹⁴⁾).

Art. 40. 1. Nadzór nad realizacją zadań związanych z pomocą poszkodowanym sprawuje wojewoda.

2. W uzasadnionych przypadkach, w celu przyspieszenia realizacji wypłaty zasiłku, o którym mowa w art. 5 ust. 1, wojewoda może powierzyć to zadanie podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536), z pominięciem otwartego konkursu ofert. Przepis art. 47 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.

3. Wojewoda podpisuje z podmiotem, o którym mowa w ust. 2, umowę, przyznając jednocześnie dotację celową na realizację zadań.

4. Umowa, o której mowa w ust. 3, określa:

- 1) cel, na jaki dotacja została przyznana i termin jego wykonania;
- 2) szczegółowy opis zadania, w tym zasady wypłaty pomocy osobom fizycznym poszkodowanym w wyniku powodzi;
- 3) wysokość udzielonej dotacji i tryb płatności;
- 4) termin wykorzystania dotacji, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego;
- 5) tryb kontroli wykonywania zadania;
- 6) termin i sposób rozliczenia udzielonej dotacji;

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 6, poz. 18 i Nr 34, poz. 173.

7) termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji, nie dłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wojewoda niezwłocznie wydaje decyzję w sprawie zwrotu środków budżetu państwa przekazanych jednostce samorządu terytorialnego na wypłaty zasiłku, o którym mowa w art. 5 ust. 1, określając kwotę przypadającą do zwrotu. Kwotę przypadającą do zwrotu pomniejsza się o środki już przekazane na podstawie decyzji, o których mowa w art. 5 ust. 3.

Rozdział 3

Pożyczki dla przedsiębiorców

Art. 41. 1. Przedsiębiorcy, w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem przedsiębiorców wykonujących działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, którzy ponieśli szkodę w wyniku powodzi, mogą ubiegać się o udzielenie pożyczki na warunkach określonych w przepisach niniejszego rozdziału.

2. Pożyczkę przedsiębiorca przeznaczą na usuwanie szkód w rzeczowych aktywach trwałych lub obrotowych powstałych w wyniku powodzi w miejscu faktycznego wykonywania działalności gospodarczej; przedsiębiorca może przeznaczyć pożyczkę także na usuwanie szkód w środkach trwałych oddanych mu do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze.

3. O udzielenie pożyczki ubiegać się może przedsiębiorca, który w czasie wystąpienia powodzi:

- 1) wykonywał działalność gospodarczą na obszarze gmin lub miejscowości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2;
- 2) zatrudniał nie więcej niż 50 pracowników.

4. O udzielenie pożyczki ubiegać się może również przedsiębiorca, który zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej.

Art. 42. 1. Pożyczek udzielają fundusze pożyczkowe wybrane zgodnie z art. 51-53.

2. Środki finansowe na udzielanie pożyczek są przekazywane funduszowi pożyczkowemu w formie dotacji po wydaniu rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Art. 43. 1. Pożyczka może być udzielona przedsiębiorcy jednokrotnie do wysokości szkody poniesionej w wyniku powodzi, w związku z którą wydane zostało rozporządzenie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, lecz nie więcej niż 50 000 zł.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca przed wystąpieniem powodzi zawarł umowę ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, kwota pożyczki nie może przekraczać różnicy między wysokością poniesionych szkód a wysokością odszkodowania przyznanego na dzień złożenia wniosku o udzielenie pożyczki.

3. Za ubezpieczenie przedsiębiorstwa uważa się ubezpieczenie od następstw klęsk żywiołowych przynajmniej jednego ze składników majątkowych przedsiębiorstwa.

4. Oszacowania szkód poniesionych przez przedsiębiorcę dokonuje, według wyboru przedsiębiorcy:

- 1) komisja powołana przez fundusz pożyczkowy;
- 2) rzeczoznawca lub biegły uprawniony do dokonywania wyceny środków trwałych lub aktywów obrotowych;
- 3) rzeczoznawca majątkowy.

5. Koszt związany z oszacowaniem szkód przez rzeczoznawcę majątkowego, rzeczoznawcę lub biegłego, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, może zostać pokryty ze środków finansowych uzyskanych w ramach pożyczki.

6. W przypadku przedsiębiorcy, który przed wystąpieniem powodzi zawarł umowę ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, podstawę oszacowania szkody może stanowić oszacowanie dokonane przez ubezpieczyciela doręczone właściwemu funduszowi pożyczkowemu.

Art. 44. 1. Wniosek o udzielenie pożyczki przedsiębiorca składa w terminie 6 miesięcy od dnia wystąpienia szkody powstałej w wyniku powodzi.

2. Do wniosku o udzielenie pożyczki przedsiębiorca dołącza:

- 1) zaświadczenie wydane przez wójta gminy, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwego dla miejsca faktycznego wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, potwierdzające, że w okresie wskazanym w zaświadczeniu przedsiębiorca poniósł szkodę w wyniku powodzi;
- 2) oświadczenie przedsiębiorcy o:
 - a) spełnianiu warunku, o którym mowa w art. 41 ust. 3 pkt 2,

- b) faktycznym wykonywaniu działalności gospodarczej w czasie wystąpienia powodzi albo jej zawieszeniu,
- c) zawarciu przed wystąpieniem powodzi umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych oraz o kwocie przyznanego odszkodowania albo niezawarciu takiej umowy.

3. W przypadku zawarcia przez przedsiębiorcę przed wystąpieniem powodzi umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, przedsiębiorca dołącza jej kopię do wniosku o udzielenie pożyczki.

4. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nie podlega opłacie skarbowej.

5. Wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi załącznik do ustawy.

Art. 45. 1. Fundusz pożyczkowy jest obowiązany do zawarcia umowy pożyczki z przedsiębiorcą spełniającym warunki, o których mowa w art. 41 ust. 3 i 4, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o udzielenie pożyczki przez przedsiębiorcę.

2. W przypadku braków formalnych we wniosku złożonym przez przedsiębiorcę, fundusz pożyczkowy, w terminie 3 dni od dnia jego złożenia, informuje przedsiębiorcę o konieczności uzupełnienia tego wniosku.

3. Wnioski o udzielenie pożyczki fundusz pożyczkowy rozpatruje w kolejności ich złożenia. W przypadku konieczności uzupełnienia wniosku za datę jego złożenia przyjmuje się datę złożenia uzupełnionego kompletnego wniosku.

4. Wypłata pożyczki następuje niezwłocznie po zawarciu umowy pożyczki.

5. Zabezpieczeniem zaciąganej pożyczki jest weksel in blanco.

Art. 46. 1. Przedsiębiorca przed upływem 6 miesięcy od dnia zawarcia umowy z funduszem pożyczkowym jest obowiązany do wykorzystania i przedstawienia rozliczenia otrzymanej pożyczki. W uzasadnionych przypadkach okres ten może być przedłużony przez fundusz pożyczkowy o kolejne 3 miesiące.

2. Za wykorzystanie pożyczki uznaje się również wydatki na cele określone w art. 41 ust. 2 poniesione przez przedsiębiorcę przed udzieleniem pożyczki.

3. Podstawę rozliczenia otrzymanej pożyczki stanowią rachunki lub faktury wystawione na przedsiębiorcę.

Art. 47. 1. Pożyczka wykorzystana i rozliczona zgodnie z art. 41 ust. 2 i art. 46, podlega umorzeniu z dniem złożenia do funduszu pożyczkowego rozliczenia, o którym mowa w art. 46 ust. 1.

2. Decyzję o umorzeniu wydaje fundusz pożyczkowy po dokonaniu kontroli poniesionych przez przedsiębiorcę wydatków.

3. Jeżeli przedsiębiorca, który przed wystąpieniem powodzi nie zawarł umowy ubezpieczenia przedsiębiorstwa od następstw klęsk żywiołowych, wykorzystał i rozliczył otrzymaną pożyczkę zgodnie z art. 41 ust. 2 i art. 46, umorzeniu podlega 75 % udzielonej pożyczki. Pozostałe do spłaty 25 % kwoty pożyczki nie podlega oprocentowaniu.

4. Fundusz pożyczkowy odmawia umorzenia pożyczki:

- 1) niewykorzystanej lub nierozliczonej w sposób oraz w terminach określonych w art. 41 ust. 2 i art. 46;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 49 ust. 2-4.

5. Od decyzji o odmowie umorzenia pożyczki przedsiębiorcy, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 48. 1. Okres spłaty pożyczki przez przedsiębiorcę nie może przekroczyć 3 lat od dnia zawarcia umowy pożyczki.

2. Okres karencji spłaty pożyczki wynosi 9 miesięcy i jest liczony od dnia zawarcia umowy pożyczki.

Art. 49. 1. W ramach kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany, na wniosek funduszu pożyczkowego, udostępnić dokumentację związaną z wykorzystaniem udzielonej pożyczki oraz umożliwić funduszowi dokonanie czynności niezbędnych do ustalenia prawidłowości wykorzystania pożyczki.

2. W przypadku odmowy umożliwienia funduszowi pożyczkowemu przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.

3. W przypadku stwierdzenia w ramach kontroli przez fundusz pożyczkowy, że pożyczka lub jej część została wykorzystana niezgodnie z celem określonym w art. 41 ust. 2, przedsiębiorca jest obowiązany do spłaty wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem kwoty pożyczki powiększonej o ustawowe odsetki liczone od dnia zawarcia umowy pożyczki.

4. W przypadku złożenia nieprawdziwego oświadczenia, o którym mowa w art. 44 ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanej pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki.

5. Zwrot otrzymanej pożyczki w przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 4, następuje na podstawie decyzji funduszu pożyczkowego. Przedsiębiorca dokonuje zwrotu w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu decyzji.

Art. 50. Spłata, o której mowa w art. 47 ust. 3 i art. 49 ust. 3, oraz zwrot, o którym mowa w art. 49 ust. 2 i 4, są dokonywane na rachunek bankowy funduszu pożyczkowego.

Art. 51. 1. Wyboru funduszu pożyczkowego minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje w drodze konkursu.

2. Przez fundusz pożyczkowy rozumie się osobę prawną, która:

- 1) nie działa w celu osiągnięcia zysku lub przeznaczą zysk na cele statutowe;
- 2) uchwałą właściwego organu utworzyła fundusz pożyczkowy przeznaczony wyłącznie na udzielanie pożyczek przedsiębiorcom.

3. O udzielanie pożyczek przedsiębiorcom dotkniętym skutkami powodzi może ubiegać się fundusz pożyczkowy, który:

- 1) nie poniósł straty w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok ogłoszenia konkursu;
- 2) nie zalegał ze zobowiązaniami publicznoprawnymi na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc ogłoszenia konkursu.

4. Informacja o konkursie jest zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

5. W informacji, o której mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki podaje obszar, na którym mają być udzielane pożyczki w przypadku wystąpienia powodzi, przewidywany okres, w którym fundusz pożyczkowy będzie obowiązany do udzielania pożyczek, termin składania ofert nie krótszy niż 15 dni roboczych od dnia zamieszczenia informacji oraz zasady oceny ofert składanych przez fundusze pożyczkowe.

Art. 52. 1. Wybór funduszu pożyczkowego jest dokonywany na podstawie następujących kryteriów:

- 1) doświadczenia w udzielaniu pożyczek;
- 2) organizacji udzielania pożyczek;
- 3) zasobów kadrowych przewidzianych do udzielania pożyczek;

4) miejsca prowadzenia działalności statutowej przez fundusz pożyczkowy.

2. Do oferty fundusz pożyczkowy dołącza:

- 1) kopię sprawozdania finansowego za ostatni zamknięty rok bilansowy;
- 2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub innego równoważnego rejestru;
- 3) oświadczenie o spełnieniu warunku, o którym mowa w art. 51 ust. 3 pkt 2.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki, ogłasza wynik konkursu. Ogłoszenie zawiera listę funduszy pożyczkowych, które złożyły ofertę, wraz z danymi teleadresowymi. Odwołanie od wyniku konkursu nie przysługuje.

Art. 53. 1. Z funduszem pożyczkowym, który wygrał konkurs, o którym mowa w art. 51 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki zawiera umowę określającą:

- 1) zasady przekazania i rozliczenia dotacji;
- 2) okres, w którym fundusz pożyczkowy będzie obowiązany do udzielania pożyczek;
- 3) sposób i tryb informowania o wykorzystaniu przez fundusz pożyczkowy środków dotacji;
- 4) zasady składania przez fundusz pożyczkowy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdań o wykorzystaniu dotacji i stanie realizacji umów z przedsiębiorcami.

2. W przypadku niepodpisania z wybranym na podstawie przeprowadzonego konkursu funduszem pożyczkowym umowy, o której mowa w ust. 1, jest ona podpisywana z kolejnym funduszem pożyczkowym spełniającym kryteria, o których mowa w art. 52, bez konieczności powtórnego ogłaszania konkursu.

Art. 54. 1. Dotacja jest gromadzona na wyodrębnionym rachunku funduszu pożyczkowego i podlega rozliczeniu po upływie terminu określonego w umowie, o której mowa w art. 53 ust. 1.

2. Kwota dotacji niewypłacona przedsiębiorcom oraz odsetki powstające na rachunku, o którym mowa w ust. 1, podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

3. Część dotacji przekazanej funduszowi pożyczkowemu może być przeznaczona na pokrycie kosztów operacyjnych tego funduszu ponoszonych w związku z udzielaniem pożyczek realizowanym na podstawie umowy, o której mowa w art. 53 ust. 1.

4. Kosztami operacyjnymi są:

- 1) wynagrodzenia ogółem pracowników funduszu pożyczkowego;
- 2) zakup materiałów i artykułów biurowych;

- 3) zakup usług zewnętrznych związanych z obsługą udzielanych pożyczek oraz informowaniem o możliwości ubiegania się o pożyczkę;
- 4) diety i inne należności za czas podróży służbowej pracownika funduszu pożyczkowego związanej z obsługą udzielanych pożyczek - do wysokości określonej w przepisach wydanych przez ministra właściwego do spraw pracy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
- 5) koszty działalności komisji, o której mowa w art. 43 ust. 4 pkt 1;
- 6) koszty działań windykacyjnych ponoszone przez fundusz pożyczkowy w związku z niedokonywaniem przez przedsiębiorców spłaty lub zwrotu udzielonych im pożyczek.

5. Środki dotacji przeznaczone na pokrycie kosztów operacyjnych funduszu pożyczkowego nie mogą przekraczać wysokości 5 % kwoty wypłaconych przez ten fundusz pożyczek.

Art. 55. Środki otrzymane przez fundusze pożyczkowe ze spłaty i zwrotu pożyczek oraz odsetki spłacane przez przedsiębiorców podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

Art. 56. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego:

- 1) kwoty pożyczek umorzonych zgodnie z art. 47 ust. 1-3;
- 2) dotacje, o których mowa w art. 42 ust. 2, otrzymane przez fundusze pożyczkowe.

2. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dotacji, o których mowa w art. 42 ust. 2, otrzymanych przez fundusze pożyczkowe.

3. Do zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepisy art. 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 57. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 200, poz. 1322) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Marszałek województwa w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach, a zwłaszcza w razie zanieczyszczenia wód uniemożliwiającego chów lub hodowlę ryb albo masowego wystąpienia chorób ryb, może, w drodze decyzji administracyjnej wydanej po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej, zwolnić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, lub uznać zbiornik wodny za nieprzydatny do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej na czas określony.”;

2) w art. 15 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wojewoda, w drodze aktu prawa miejscowego, ustanawia i znosi obwody rybackie.

2. Obręby ochronne ustanawia lub znosi zarząd województwa, w drodze uchwały, z urzędu albo na wniosek uprawnionego do rybactwa lub właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej. Obręb ochronny ustanawia się na czas nieokreślony albo na czas określony.”.

Art. 58. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287) w art. 7a w pkt 6 w lit. b wprowadza się następujące zmiany:

1) tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„- podziału kraju ze względu na właściwość miejscową organów i jednostek organizacyjnych administracji specjalnej, w szczególności: archiwów państwowych, urzędów skarbowych, izb skarbowych, nadleśnictw, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, urzędów morskich.”;

2) dodaje się tiret szóste w brzmieniu:

„- podziału kraju na regiony wodne.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 24 w ust. 7c pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych wydaną na rzecz wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej lub urzędu morskiego.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 340, Nr 98, poz. 817 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 48, poz. 287, Nr 96, poz. 620, Nr 143, poz. 963, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726.

z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.¹⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej sprawuje nadzór nad działalnością Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej podlega Główny Koordynator Gospodarki Wodnej.”;

2) w art. 29 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) usuwania skutków klęsk żywiołowych i innych podobnych zdarzeń zagrażających bezpieczeństwu powszechnemu;”.

Art. 61. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 134 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) reprezentowany przez dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej Skarb Państwa – jeżeli ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości nastąpiło w wyniku wydania przez wojewodę aktu prawa miejscowego.”;

2) w art. 286a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewódzka baza informacji o korzystaniu ze środowiska jest dostępna dla ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, a także dla właściwego ze względu na miejsce korzystania ze środowiska wojewody, dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej, marszałka województwa, starosty, wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, służb statystyki publicznej oraz organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”;

3) w art. 400h:

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 337, Nr 68, poz. 574, Nr 77, poz. 649, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1277, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143 i 146, Nr 107, poz. 679, Nr 127, poz. 857, Nr 155, poz. 1035 i Nr 239, poz. 1592.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159 i Nr 63, poz. 322.

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uchwalanie, na podstawie polityki ekologicznej państwa i list przedsięwzięć priorytetowych przedkładanych przez wojewódzkie fundusze, planu działalności i zatwierdzanie list priorytetowych programów Narodowego Funduszu, do dnia 31 stycznia każdego roku; listy programów priorytetowych w części dotyczącej gospodarki wodnej wymagają uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej;”

b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zatwierdzanie, do dnia 30 czerwca każdego roku, na rok następny list przedsięwzięć priorytetowych wojewódzkich funduszy, po zasięgnięciu opinii Narodowego Funduszu w zakresie finansowania przedsięwzięć z udziałem środków pochodzących z Unii Europejskiej niepodlegających zwrotowi oraz po uzgodnieniu z właściwymi dyrektorami wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej w zakresie finansowania przedsięwzięć dotyczących gospodarki wodnej na terenie regionu wodnego.”

Art. 62. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 i Nr 203, poz. 1351) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) projekt planu wojewódzkiego – przez ministra właściwego do spraw środowiska, organy wykonawcze powiatów i gmin z obszaru województwa, wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, a w zakresie związanym z ochroną wód – przez właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej oraz w zakresie związanym z portami i wodami morskimi – przez dyrektora właściwego urzędu morskiego;”

2) ust. 12a otrzymuje brzmienie:

„12a. Projekty planów, o których mowa w ust. 7 pkt 3 i 4 i ust. 10 - 12, podlegają zaopiniowaniu przez właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”

Art. 63. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

1) w art. 3 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ewidencjonowania przebiegu granic obszarów dorzeczy;
- 2) przyporządkowanie zbiorników wód podziemnych oraz wód przybrzeżnych – do właściwych obszarów dorzeczy;
- 3) regiony wodne i przyporządkowanych im właściwych dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej;
- 4) wojewodów będących koordynatorami działań w regionach wodnych, o których mowa w pkt 3, podejmowanych przez właściwych wojewodów oraz dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej;
- 5) sposób ewidencjonowania przebiegu granic regionów wodnych.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, Rada Ministrów kierować się będzie podziałem hydrograficznym kraju oraz zróżnicowaniem warunków hydrologicznych i hydrogeologicznych na obszarze dorzecza, lokalizacją zbiorników wód podziemnych i sposobem ich wykorzystania, a także zapewnieniem prawidłowej koordynacji gospodarowania wodami.”;

2) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organami właściwymi w sprawach gospodarowania wodami są:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;
- 2) Główny Koordynator Gospodarki Wodnej;
- 3) wojewoda;
- 4) dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej – jako organ wojewódzkiej rządowej administracji zespolonej;
- 5) organy jednostek samorządu terytorialnego.”

b) po ust. 1 dodaje 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

1b. Obsługę Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.”

c) ust. 3 – 4a otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej, wojewodów, marszałków województw i dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej, w sprawach określonych ustawą.

3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w sprawach, o których mowa w art. 72 ust. 3, art. 74b ust. 1 pkt 2 i ust. 4 pkt 2, art. 74c w zakresie kompetencji marszałka województwa, art. 88n ust. 3, art. 88o ust. 1 w zakresie kompetencji marszałka województwa oraz art. 164 ust. 9.

4. Właściwy dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do starostów realizujących:

1) zadania z zakresu administracji rządowej, określone w ustawie;

2) kompetencje organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego.

4a. Odwołania od decyzji starostów realizujących zadania, o których mowa w ust. 4, wnosi się do dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”;

d) uchyla się ust. 5;

3) w art. 4a:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania wodami, w tym w szczególności ochrony zasobów wodnych oraz ochrony ludzi i mienia przed powodzią, uzgodnienia z właściwym dyrektorem wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wymaga:”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz warunków zabudowy w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.¹⁹⁾) – dla przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest wojewoda lub dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”;

4) w art. 11:

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413, z 2010 r. Nr 24, poz. 124, Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 130, poz. 871, Nr 149, poz. 996 i Nr 155, poz. 1043 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Prawa właścicielskie w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art. 13, wykonują:

1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej – w stosunku do wód morza terytorialnego oraz morskich wód wewnętrznych wraz z wodami Zatoki Gdańskiej;

2) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej – w stosunku do wód istotnych dla:

a) regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służących polepszeniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwieniu jej uprawy,

b) kształtowania zasobów wodnych oraz ochrony przeciwpowodziowej, w szczególności wód podziemnych oraz śródlądowych wód powierzchniowych:

– w potokach górskich i ich źródłach,

– w ciekach naturalnych, od źródeł do ujścia,

– w jeziorach oraz sztucznych zbiornikach wodnych, przez które przepływają ciek, o których mowa w tiret drugie,

– granicznych,

– w śródlądowych drogach wodnych,

c) pozostałych wód niewymienionych w lit. a i b, pkt 1 i 3;

3) dyrektor parku narodowego – w stosunku do wód znajdujących się w granicach parku, z wyłączeniem wód, o których mowa w pkt 2 lit. b tiret czwarte i piąte, które są sklasyfikowane w klasie wyższej niż klasa I, na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, z późn. zm.²⁰⁾).

1a. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej może powierzyć nadleśniczemu, w drodze porozumienia, na jego wniosek, wykonywanie uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b tiret od pierwszego do trzeciego i piąte, znajdujących się w granicach nadleśnictwa.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3;

5) w art. 40 dodaje się ust. 3d i 3e w brzmieniu:

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 846 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1057, z 2009 r. Nr 98, poz. 818 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 182, poz. 1228.

„3d. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, w której jest wnioskodawcą.

3e. W przypadku, o którym mowa w ust. 3d, sprawę załatwia dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wyznaczony przez Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej.”;

6) w art. 43 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej przedkłada co 2 lata Radzie Ministrów sprawozdanie z wykonania krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych.”;

7) w art. 47:

a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda określi, w drodze aktu prawa miejscowego, wody powierzchniowe i podziemne wrażliwe na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszary szczególnie narażone, z których odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć, uwzględniając:”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dla każdego z obszarów, o którym mowa w ust. 3, w ciągu 2 lat od jego wyznaczenia dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej opracuje program działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych, o którym mowa w art. 84 ustawy – Prawo ochrony środowiska; program wprowadzany jest w drodze aktu prawa miejscowego wojewody.”;

8) w art. 70 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ewidencję śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów prowadzi wojewoda; ewidencja jest udostępniana do wglądu nieodpłatnie.”;

9) w art. 74 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu

„2a. Urządzenia melioracji wodnych szczegółowych mogą być wykonywane na koszt gminy, za zwrotem przez zainteresowanych właścicieli gruntów części kosztów na zasadach określonych przez gminę.”;

10) w art. 74b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rozstrzygnięcie w sprawach, o których mowa w:

1) art. 74 ust. 2 pkt 1, podejmuje, w drodze decyzji, wojewoda na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta) poprzedzony wnioskiem spółki wodnej lub zainteresowanych właścicieli gruntów;

2) art. 74 ust. 2 pkt 2, podejmuje, w drodze decyzji, marszałek województwa w uzgodnieniu z wojewodą oraz wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) na wniosek spółki wodnej lub zainteresowanych właścicieli gruntów.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dla każdego zainteresowanego właściciela gruntów ustalana jest w drodze decyzji:

1) wojewody – wysokość opłaty melioracyjnej,

2) marszałka województwa – wysokość opłaty inwestycyjnej

– proporcjonalna do powierzchni gruntów, na które korzystny wpływ wywierają urządzenia melioracji wodnych szczegółowych.”,

c) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Opłaty, o których mowa w ust. 4, wnosi się na rachunek odpowiednio właściwego urzędu wojewódzkiego albo marszałkowskiego; opłaty stanowią dochód budżetu państwa.”;

11) art. 74 c otrzymuje brzmienie:

„Art. 74c. Po zakończeniu procesu inwestycyjnego i rozliczeniu wartości wykonanych robót organy, o których mowa w art. 74b ust. 4, w drodze decyzji, korygują w czasie 9 miesięcy ustaloną wysokość opłaty melioracyjnej albo opłaty inwestycyjnej, odpowiednio do wysokości poniesionych kosztów inwestycyjnych oraz zmian w projekcie technicznym, dokonanych w trakcie realizacji inwestycji.”;

12) w art. 75:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Programowanie, planowanie, nadzorowanie wykonywania urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, w trybie, o którym mowa w art. 74 ust. 2 i 2a, należy do zadań wójta (burmistrza, prezydenta miasta).”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Programowanie, planowanie, nadzorowanie wykonywania urządzeń melioracji

wodnych podstawowych oraz ich utrzymywanie należy do zadań wojewody.

1b. Zadania określone w ust. 1 i 1a współfinansowane ze środków Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013 są realizowane przez wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne. Sposób realizacji tych zadań jest uzgadniany odpowiednio z wojewodą albo wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta).”;

c) uchyla się ust. 2,

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zadania, o których mowa w ust. 1b, art. 74b ust. 1 pkt 2 i ust. 4 pkt 2 oraz art. 74c marszałek województwa realizuje jako zadania z zakresu administracji rządowej.”;

13) w art. 77 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie jest wykonywany, wójt (burmistrz, prezydent miasta) ustala, w drodze decyzji, proporcjonalnie do odnoszonych korzyści przez właścicieli gruntu, szczegółowe zakresy i terminy jego wykonywania.”;

14) w art. 78 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, ustalając sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 70 ust. 3, uwzględni potrzebę stworzenia bazy informacyjnej do planowania odbudowy, modernizacji oraz utrzymania śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa i urządzeń melioracji wodnych, zawierającej dane dotyczące rodzajów, ilości, lokalizacji oraz parametrów technicznych wód i urządzeń melioracji wodnych lub obszarów zmeliorowanych, a także wskaże sposób jej prowadzenia.”;

15) po art. 88a dodaje się art. 88aa w brzmieniu:

„Art. 88aa. 1. W przypadku możliwości wystąpienia powodzi lub jej wystąpienia, jeżeli środki, możliwe do zastosowania przez właściwe organy administracji rządowej lub samorządowej są niewystarczające dla zapobieżenia wystąpieniu powodzi lub ograniczenia jej skutków, Prezes Rady Ministrów może koordynować współdziałanie organów administracji rządowej i samorządowej w zakresie ochrony przed powodzią.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, gdy istniejąca sytuacja stanowi lub może stanowić zagrożenie życia, zdrowia lub mienia w znacznych rozmiarach albo poważne zagrożenie środowiska lub jest to niezbędne dla bezpieczeństwa państwa lub utrzymania porządku publicznego, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do

spraw wewnętrznych, może wydawać wiążące polecenia, w zakresie ochrony przeciwpowodziowej wojewodom, innym organom administracji rządowej lub organom jednostek samorządu terytorialnego.

3. Prezes Rady Ministrów może upoważnić ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wykonywania, w jego imieniu, przysługujących mu uprawnień, o których mowa w ust. 2, z wyjątkiem wydawania poleceń członkom Rady Ministrów i organom jednostek samorządu terytorialnego.”;

16) w art. 88f ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz mapach ryzyka powodziowego granice obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy.”;

17) w art. 88h:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy przygotowuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej.

2. Plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych przygotowują w porozumieniu właściwi dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W celu przygotowania planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Główny Koordynator Gospodarki Wodnej, podejmuje współpracę z właściwymi organami tych państw.

5. W celu przygotowania planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza, którego część znajduje się na terytorium państw leżących poza granicami Unii Europejskiej, Główny Koordynator Gospodarki Wodnej, podejmuje działania mające na celu nawiązanie w tym zakresie współpracy z właściwymi organami tych państw.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej uzgadnia sposób i zakres uwzględnienia uwag do projektów planów zarządzania ryzykiem powodziowym od strony morza, w tym morskich wód wewnętrznych, z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej.”,

d) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i terminy opracowywania planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia skuteczności wykonania zadań ochrony przed powodzią.”;

18) w art. 88l po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, w której jest wnioskodawcą.

5b. W przypadku, o którym mowa w ust. 5a, sprawę załatwia dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wyznaczony przez Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej.”;

19) w art. 88n po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Marszałek województwa podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, w której jest wnioskodawcą.

5b. W przypadku, o którym mowa w ust. 5a, sprawę załatwia marszałek województwa wyznaczony przez Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej.”;

20) w art. 88p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku ostrzeżenia o nadejściu wezbrania powodziowego Główny Koordynator Gospodarki Wodnej, w drodze decyzji, może nakazać zakładowi piętzącemu wodę obniżenie piętrzenia wody lub opróżnienie zbiornika, bez odszkodowania.”;

21) w art. 88s:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Plany przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy przygotowuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i terminy opracowywania planów przeciwdziałania skutkom suszy dla regionów wodnych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia skuteczności wykonania zadań przeciwdziałania skutkom suszy.”;

22) w dziale VI tytuł rozdziału 1 otrzymuje brzmienie: „Główny Koordynator Gospodarki Wodnej oraz dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej”;

23) art. 89 i 90 otrzymują brzmienie:

„Art. 89. 1. Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

2. Na stanowisko Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej może być powołana osoba, która spełnia następujące kryteria:

- 1) ma obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) ma wyższe wykształcenie magisterskie;
- 5) ma co najmniej czteroletnie doświadczenie w zakresie obejmującym zagadnienia gospodarki wodnej;
- 6) ma co najmniej czteroletni okres zatrudnienia w organach administracji publicznej, w tym co najmniej trzyletnie doświadczenie na stanowisku kierowniczym;
- 7) ma nieposzlakowaną opinię;
- 8) daje rękojmię należytego wykonywania zadań.

3. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej jest sekretarzem lub podsekretarzem stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Art. 90. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej wykonuje zadania określone ustawą, w szczególności:

- 1) opracowuje program wodno-środowiskowy kraju, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1;
- 2) opracowuje projekty planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy;
- 3) przygotowuje:

- a) wstępną ocenę ryzyka powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego,
 - b) plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy,
 - c) plany przeciwdziałania skutkom suszy na obszarach dorzeczy;
- 4) uzgadnia projekt warunków korzystania z wód regionu wodnego;
 - 5) prowadzi kataster wodny dla obszaru państwa, z uwzględnieniem podziału na obszary dorzeczy;
 - 6) sprawuje nadzór nad działalnością dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej w zakresie zadań określonych ustawą, a w szczególności kontroluje ich działanie, zatwierdza plany działalności oraz sprawozdania z ich wykonania, poleca przeprowadzenie doraźnej kontroli gospodarowania wodami w regionie wodnym, a także wydaje im wiążące polecenia;
 - 7) koordynuje działania wojewodów wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 w zakresie, o którym mowa w art. 92a;
 - 8) sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej, państwowej służby hydrogeologicznej oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących;
 - 9) programuje, planuje i nadzoruje realizację zadań związanych z utrzymywaniem wód lub urządzeń wodnych oraz inwestycje w gospodarce wodnej;
 - 10) uzgadnia, w części dotyczącej gospodarki wodnej, projekty list programów priorytetowych Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o których mowa w art. 415 ust. 5 pkt 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska;
 - 11) wydaje decyzję, o której mowa w art. 88p ust. 1.”;
- 24) uchyla się art. 91;
 - 25) w art. 92:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej jest organem wojewódzkiej administracji zespolonej właściwym w sprawach gospodarowania wodami, w zakresie określonym w ustawie.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Na wniosek dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej wojewodowie mogą zawierać porozumienia w sprawie wykonywania zadań z zakresu gospodarowania wodami poza obszarem właściwości miejscowej dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do zadań dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej należy w szczególności:

- 1) sporządzanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i ocen ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych;
- 2) opracowywanie analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód;
- 3) sporządzanie, prowadzenie, weryfikowanie i bieżące aktualizowanie wykazów obszarów chronionych utworzonych na podstawie przepisów ustawy oraz odrębnych przepisów;
- 4) przygotowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 5) współpraca w przygotowywaniu wstępnej oceny ryzyka powodziowego i planów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 6) przygotowywanie planów przeciwdziałania skutkom suszy;
- 7) gromadzenie i udostępnianie informacji z zakresu ochrony przeciwpowodziowej dla potrzeb planowania przestrzennego i centrów zarządzania kryzysowego, w tym przekazywanie informacji do wojewódzkiego centrum zarządzania kryzysowego utworzonego przez wojewodę wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3;
- 8) wykonywanie kontroli gospodarowania wodami;
- 9) planowanie przedsięwzięć związanych z odbudową ekosystemów zdegradowanych przez eksploatację zasobów wodnych;
- 10) uzgadnianie, w zakresie przedsięwzięć dotyczących gospodarki wodnej, projektów list przedsięwzięć priorytetowych przedkładanych przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o których mowa w art. 414 ust. 2 pkt 3 ustawy - Prawo ochrony środowiska;
- 11) opiniowanie projektów gminnych, powiatowych i wojewódzkich planów gospodarki odpadami w zakresie ochrony zasobów wodnych;

- 12) opiniowanie, w odniesieniu do bezpośrednich zagrożeń szkodą w wodach i szkody w wodach, decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 3 oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322);
- 13) opiniowanie projektów uchwał, o których mowa w art. 34a ust. 1, wyznaczających kąpieliska.”,

e) uchyla się ust. 4a;

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wykonuje swoje zadania przy pomocy wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”,

g) uchyla się ust. 7;

26) dodaje się art. 92a w brzmieniu:

„Art. 92a. 1. Wojewoda wyznaczony w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 koordynuje działania dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej w regionie wodnym, w szczególności w zakresie:

- 1) sporządzania identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i ocen ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, w regionie wodnym;
- 2) opracowywania analiz ekonomicznych związanych z korzystaniem z wód w regionie wodnym;
- 3) sporządzania, prowadzenia, weryfikowania i bieżącego aktualizowania wykazów obszarów chronionych utworzonych na podstawie przepisów ustawy oraz odrębnych przepisów;
- 4) przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym w regionach wodnych;
- 5) współpracy w przygotowywaniu wstępnej oceny ryzyka powodziowego i planów zarządzania ryzykiem powodziowym;
- 6) przygotowywania planów przeciwdziałania skutkom suszy w regionach wodnych;
- 7) gromadzenia, przetwarzania i udostępniania informacji z zakresu ochrony przeciwpowodziowej dla potrzeb planowania przestrzennego i centrów zarządzania kryzysowego;
- 8) wykonywania kontroli gospodarowania wodami;

- 9) planowania przedsięwzięć związanych z odbudową ekosystemów zdegradowanych przez eksploatację zasobów wodnych;
- 10) uzgadniania, w zakresie przedsięwzięć dotyczących gospodarki wodnej na terenie regionu, projektów list przedsięwzięć priorytetowych przedkładanych przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o których mowa w art. 414 ust. 2 pkt 3 ustawy - Prawo ochrony środowiska;
- 11) opiniowania projektów gminnych, powiatowych i wojewódzkich planów gospodarki odpadami w zakresie ochrony zasobów wodnych;
- 12) opiniowania, w odniesieniu do bezpośrednich zagrożeń szkodą w wodach i szkody w wodach, decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 3 oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie;
- 13) opiniowania projektów uchwał, o których mowa w art. 34a ust. 1, wyznaczających kąpieliska znajdujące się w regionie wodnym;
- 14) wydawania decyzji na podstawie art. 88l ust. 2 i 7.

2. Wojewoda wyznaczony w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 koordynuje działania wojewodów w zakresie:

- 1) opracowywania warunków korzystania z wód regionu wodnego;
- 2) zawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 154 ust. 3a;
- 3) wydawania aktów prawa miejscowego w zakresie wynikającym z ustawy.

3. Wojewoda wyznaczony w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 w celu koordynacji zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, w szczególności:

- 1) przygotowuje harmonogram realizacji zadań oraz wyznacza dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej odpowiedzialnych za poszczególne części prac;
- 2) wydaje rekomendacje dyrektorom wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej;
- 3) informuje właściwych wojewodów oraz Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej o przypadkach niedotrzymania przez wojewódzkich dyrektorów gospodarki wodnej harmonogramów, o których mowa w pkt 1, oraz nieprzestrzegania rekomendacji, o których mowa w pkt 2;
- 4) inicjuje i koordynuje prace związane z przygotowaniem aktów prawa miejscowego.

4. Dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej oraz wojewodowie współdziałają i udzielają pomocy wojewodzie wyznaczonemu w przepisach wydanych

na podstawie art. 3 ust. 3, w szczególności udostępniają mu informacje i dokumenty niezbędne do realizacji jego zadań.

5. Centrum zarządzania kryzysowego utworzone przez wojewodę, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 7, Głównemu Koordynatorowi Gospodarki Wodnej.”;

27) art. 93 i 94 otrzymują brzmienie:

„Art. 93. 1. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej jest powoływany przez wojewodę za zgodą Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Wojewoda odwołuje dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej za zgodą Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej.

2. Zastępcy dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej są powoływani przez wojewodę, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej. Wojewoda, na wniosek dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej odwołuje jego zastępców.

3. Stanowisko dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) nie była karana zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
- 6) posiada kompetencje kierownicze i wiedzę niezbędną do wykonywania zadań wynikających z ustawy;
- 7) posiada co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym.

4. Ogłoszenie o naborze na stanowisko dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej umieszcza się w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie wojewódzkiego zarządu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej wojewódzkiego zarządu gospodarki

wodnej, w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu wojewódzkiego i w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

5. Ogłoszenie o naborze zawiera:

- 1) nazwę i adres wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia umieszczenia ogłoszenia o naborze w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

7. Nabór na stanowisko dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej przeprowadza zespół, powołany przez wojewodę, liczący co najmniej 3 osoby, w tym co najmniej jednego przedstawiciela Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

8. Ocena kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 7, może być dokonana na wniosek zespołu przez osobę niebędącą jego członkiem, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

9. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 8, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

10. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia wojewodzie.

11. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej;

- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

12. Ogłoszenie o wyniku naboru umieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej, w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu wojewódzkiego i w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

13. Ogłoszenie o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona i nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

14. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej i w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu wojewódzkiego ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

15. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 2, powołuje dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.

16. Przepisy ust. 3–14 stosuje się odpowiednio do przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 2.

Art. 94. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej składa Głównemu Koordynatorowi Gospodarki Wodnej, właściwemu wojewodzie oraz wojewodom wyznaczonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3, nie później niż do dnia 31 marca, roczne sprawozdanie z realizacji zadań, o których mowa w art. 92 ust. 3 i 4, uwzględniające działalność jednostek, o których mowa w art. 92 ust. 6.”;

28) w art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej oraz podległych im

jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 92 ust. 6, zatrudnieni na stanowiskach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, są obowiązani w trakcie wykonywania obowiązków służbowych do noszenia munduru.”;

29) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. 1. Krajowa Rada składa się z 30 członków zgłoszonych przez ogólnopolskie organizacje zrzeszające jednostki samorządu terytorialnego, szkoły wyższe, instytuty badawcze i organizacje społeczne, gospodarcze, ekologiczne związane z gospodarką wodną, powoływanych na okres 4 lat, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Członków Krajowej Rady powołuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej spośród osób, o których mowa w ust. 1.

3. Główny Koordynator Gospodarki Wodnej może odwołać członka Krajowej Rady przed upływem jego kadencji na wniosek szkoły wyższej, instytutu badawczego lub organizacji, która zgłosiła jego kandydaturę.”;

30) w art. 99 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obsługę biurową Krajowej Rady zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.”;

31) uchyla się art. 100 i 101;

32) w art. 119:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Program wodno-środowiskowy kraju opracowuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska.”;

b) uchyla się ust. 6 i 6a;

33) art. 120 otrzymuje brzmienie:

„Art. 120. 1. Warunki korzystania z wód regionu wodnego oraz warunki korzystania z wód zlewni ustala, w drodze aktu prawa miejscowego, wojewoda, na terenie działania którego leży największa część regionu wodnego, po ich uzgodnieniu z Głównym Koordynatorem Gospodarki Wodnej oraz zaopiniowaniu przez pozostałych właściwych wojewodów, kierując się ustaleniami planu, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a.

2. Wojewoda, ustalając warunki korzystania z wód regionu wodnego oraz warunki korzystania z wód zlewni, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 4 i 5, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie

z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”;

34) w art. 127 ust. 7b i 7c otrzymują brzmienie:

„7b. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej albo starosta podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, w której jest wnioskodawcą.

7c. W przypadku, o którym mowa w ust. 7b, sprawę załatwia odpowiednio dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wyznaczony przez Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej albo starosta wyznaczony przez właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej.”;

35) w art. 154:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kataster wodny dla regionu wodnego obejmujący dane określone w art. 153 ust. 2 i 3 prowadzi wojewodowie, których obszar działania obejmuje region wodny lub jego część.”,

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wojewodowie, o których mowa w ust. 3, zawierają, w uzgodnieniu z Głównym Koordynatorem Gospodarki Wodnej, porozumienie w sprawie prowadzenia katastru wodnego dla regionu wodnego, określające sposób jego prowadzenia oraz współpracy w tym zakresie. W szczególności porozumienie może powierzać prowadzenie katastru jednemu z wojewodów będących jego stroną. Porozumienia podlegają ogłoszeniu w wojewódzkich dziennikach urzędowych.”;

36) w art. 155a ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. W uzasadnionych przypadkach Główny Inspektor Ochrony Środowiska w porozumieniu z Głównym Koordynatorem Gospodarki Wodnej dokonuje, na podstawie wyników badań, o których mowa w ust. 3-6, kompleksowej oceny stanu wód na obszarach dorzeczy z uwzględnieniem podziału na regiony wodne oraz, jeżeli jest to uzasadnione specyfiką badań, wykonuje badania, o których mowa w ust. 2.

8. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, Główny Koordynator Gospodarki Wodnej i Główny Inspektor Sanitarny ustalają, w drodze porozumienia, rodzaj, zakres i sposób nieodpłatnego przekazywania informacji niezbędnych do oceny i klasyfikacji wody w kąpielisku.”;

37) użyte w art. 13 ust. 5a, art. 43 ust. 3 i ust. 3b, art. 64 ust. 4a, art. 66a ust. 3, art. 88c

ust. 1-3, 5, 6 i 8, art. 88f ust. 1-3, art. 88h ust. 3 i 6-8, art. 88s ust. 3-5, art. 92 ust. 4, art. 96 ust. 1, art. 99 ust. 1, art. 103a ust. 1 pkt 1 lit. b i ust. 2, art. 109 ust. 2, art. 119 ust. 1a, ust. 2 pkt 1, ust. 3a, 4 i 7-9, art. 154 ust. 2, art. 156 ust. 2, art. 157 ust. 1, art. 159 ust. 3, art. 160, art. 161 ust. 1 w odpowiednich przypadkach wyrazy „Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej” lub „Prezes Krajowego Zarządu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Główny Koordynator Gospodarki Wodnej”;

38) użyte w art. 13 ust. 1b, 1c, 2, 3 i 5a, art. 27 ust. 3, art. 34a ust. 9, art. 38 ust. 4a pkt 1, art. 39 ust. 3, art. 40 ust. 3, art. 43 ust. 2a, art. 58 ust. 5, art. 60, art. 66a ust. 1, art. 88f ust. 3 pkt 1 i ust. 4, art. 88h ust. 7, art. 88l ust. 2, 3 i 7, art. 88s ust. 2-5, art. 92 ust. 4 i 6, art. 103a ust. 2 pkt 1, art. 113 ust. 3, art. 119 ust. 5, art. 128 ust. 3 i 5, art. 140 ust. 2a, art. 149 ust. 6, art. 156 ust. 2, art. 157 ust. 1, art. 159 ust. 3, art. 160, art. 161 ust. 1, art. 162 ust. 3 w odpowiednich przypadkach i liczbie wyrazy „dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej” lub „dyrektor regionalnego zarządu” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbie wyrazami „dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej”;

39) użyte w art. 58 ust. 1, art. 60, art. 88m, art. 88q ust. 1, art. 88t ust. 1 w odpowiednich przypadkach wyrazy „dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „wojewoda” ;

40) użyte w art. 15 ust. 2 pkt 2, art. 140 ust. 2 i art. 186 ust. 3 w odpowiednim przypadku wyrazy „marszałek województwa” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „wojewoda”;

41) użyty w art. 164 ust. 9, art. 165 ust. 3 i 4, art. 168, art. 170 ust. 3, art. 171 ust. 2, art. 178, art. 179 ust. 1-4, art. 180 ust. 1 i 3, art. 181 ust. 2, art. 182 ust. 3 i 5, art. 184 w odpowiednich przypadkach wyraz „starosta” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „wójt (burmistrz, prezydent miasta)”.

Art. 64. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (Dz. U. Nr 84, poz. 906 oraz z 2010 r. Nr 149, poz. 996) w art. 13d w ust. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w zakresie dostosowania ustaleń projektu miejscowego planu odbudowy do wymagań wynikających z warunków korzystania z wód regionu wodnego oraz, o ile zostały sporządzone, warunków korzystania z wód zlewni, a także w zakresie zagospodarowania obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, stref ochronnych ujęć wody oraz obszarów ochronnych

zbiorników wód śródlądowych”.

Art. 65. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w pkt 6 lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej w zakresie zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią”;

2) w art. 53 w ust. 4 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) dyrektorem wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej – w odniesieniu do:

a) przedsięwzięć wymagających uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, do wydania którego organem właściwym jest wojewoda lub dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej,

b) obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.²²⁾), w zakresie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu”.

Art. 66. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.²³⁾) w art. 9o w ust. 3 w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) dyrektora właściwego wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią”.

Art. 67. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194 i Nr 199, poz. 1227 oraz z 2009 r. Nr 72, poz. 620) w art. 11d w ust. 1 w pkt 8 lit. d otrzymuje brzmienie:

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 127, poz. 880, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237 i Nr 220, poz. 1413, z 2010 r. Nr 24, poz. 124, Nr 75, poz. 474, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 130, poz. 871, Nr 149, poz. 996 i Nr 155, poz. 1043 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374, z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902, Nr 206, poz. 1289 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 1, poz. 3, Nr 18, poz. 97, Nr 19, poz. 100, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 966, Nr 157, poz. 1241 i Nr 214, poz. 1658 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13.

„d) właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526 i Nr 127, poz. 857) w art. 51 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielane również na budowę mieszkań komunalnych niezbędnych do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych poszkodowanych w rozumieniu ustawy z dnia 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. ...).”.

Art. 69. W ustawie z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego (Dz. U. Nr 251, poz. 2507, z późn. zm.²⁴⁾) w art. 5 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wojewódzkimi zarządami gospodarki wodnej;”.

Art. 70. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z 2008 r. Nr 138, poz. 865 i Nr 199, poz. 1227 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322) w art. 13 w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do szkody w wodach;”.

Art. 71. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.²⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 3 uchyla się pkt 7a;

2) w art. 14 w ust. 9 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osób zatrudnionych w wojewódzkich zarządach gospodarki wodnej oraz Instytucie Meteorologii i Gospodarki Wodnej;”;

3) w art. 16 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Wojewódzkie centrum zarządzania kryzysowego utworzone w urzędzie obsługującym wojewodę wskazanego w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia

²⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 64, poz. 427 i Nr 123, poz. 847, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 92, poz. 753 oraz z 2010 r. Nr 257, poz. 1726.

²⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U., z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 65, poz. 553, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076, z 2010 r. Nr 240, poz. 1600 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114.

18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.²⁶⁾) pełni rolę ośrodka koordynacyjno-informacyjnego ochrony przeciwpowodziowej.

4. Wojewoda, o którym mowa w ust. 3, w porozumieniu z właściwymi wojewodami ustala zasady współdziałania wojewódzkiego centrum zarządzania kryzysowego pełniącego rolę ośrodka koordynacyjno-informacyjnego ochrony przeciwpowodziowej z pozostałymi centrami zarządzania kryzysowego w regionie wodnym.”.

Art. 72. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenie oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.²⁷⁾) w art. 25 w ust. 1 uchyla się pkt 5.

Art. 73. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206, z 2010 r. Nr 40, poz. 240 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114) w art. 56 ust. 1 uchyla się pkt 7.

Art. 74. W ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. Nr 42, poz. 340 i Nr 161, poz. 1281) w art. 6 w ust. 1 w pkt 9 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.”.

Art. 75. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. Nr 76, poz. 489) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 7 lit. l otrzymuje brzmienie:

„l) Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej, w zakresie tematu danych przestrzennych, o którym mowa w rozdziale 1 pkt 8 załącznika do ustawy, w części dotyczącej elementów hydrograficznych wraz z podjednostkami hydrograficznymi i regionami wodnymi, z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej;”;

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

²⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 42, poz. 340, Nr 84, poz. 700 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 145, Nr 106, poz. 675, Nr 119, poz. 804, Nr 143, poz. 963 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.

2) w art. 22 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Główny Koordynator Gospodarki Wodnej;”.

Art. 76. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675) w art. 51 w ust. 3 w pkt 3 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) właściwego dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.”.

Art. 77. W ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. Nr 143, poz. 963) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) inwestorze - rozumie się przez to wojewódzki zarząd gospodarki wodnej, urząd morski, województwo, powiat, gminę lub partnera prywatnego w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 675), realizujących inwestycję.”;

2) w art. 6 w ust. 1 pkt 7 lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej, o ile nie jest inwestorem.”.

Art. 78. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 32, poz. 159) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Właściwi dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej przygotowują w porozumieniu plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych w terminie do dnia 22 listopada 2015 r.

2. Właściwi dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej dokonają w porozumieniu przeglądu oraz w razie potrzeby pierwszej aktualizacji planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych w terminie do dnia 22 grudnia 2021 r.”;

2) w art. 11 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;”.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 79. 1. Z dniem 1 stycznia 2012 r. znosi się Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz likwiduje się Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej.

2. Dotychczasowe zadania i kompetencje Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej przejmuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej.

3. Należności i zobowiązania Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej stają się należnościami i zobowiązaniami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

4. Mienie Skarbu Państwa znajdujące się w dyspozycji Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, w tym nieruchomości znajdujące się w jego trwałym zarządzie, staje się z mocy prawa mieniem odpowiednio w dyspozycji oraz w trwałym zarządzie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej informuje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa o przejściu trwałego zarządu oraz przekazuje dokumentację w terminie do dnia 31 stycznia 2012 r. w zakresie niezbędnym do ujęcia nieruchomości w ewidencji zgodnie z art. 60a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Decyzję o stwierdzeniu przejścia trwałego zarządu na rzecz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej wydaje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w trybie przepisów o gospodarce nieruchomościami. Decyzja stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.

5. Z dniem 1 stycznia 2012 r. wygasają z mocy prawa decyzje o ustanowieniu trwałego zarządu na rzecz Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

6. W prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej wstępuje Główny Koordynator Gospodarki Wodnej.

7. W prawa i obowiązki Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej wstępuje urząd obsługujący ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Art. 80. 1. Z dniem 1 stycznia 2012 r. znosi się dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz likwiduje się regionalne zarządy gospodarki wodnej.

2. Dotychczasowe zadania i kompetencje dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej przejmują właściwi dyrektorzy wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

3. Do dnia 1 sierpnia 2011 r. wojewodowie powołają pełnomocników do spraw organizacji wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

4. Pełnomocnicy wojewodów, o których mowa w ust. 3, wykonują zadania dyrektorów

wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej do czasu ich powołania.

5. Należności i zobowiązania regionalnych zarządów gospodarki wodnej stają się odpowiednio należnościami i zobowiązaniami właściwych wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

6. Mienie Skarbu Państwa znajdujące się w dyspozycji regionalnych zarządów gospodarki wodnej, w tym nieruchomości znajdujące się w ich trwałym zarządzie, staje się mieniem w dyspozycji oraz w trwałym zarządzie odpowiednich wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej. Dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej informuje w terminie do dnia 31 stycznia 2012 r. o przeniesieniu trwałego zarządu odpowiednie organy, właściwe zgodnie z ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

7. W prawa i obowiązki dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, w tym wynikające z zawartych umów i porozumień, wstępują dyrektorzy odpowiednich wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

Art. 81. 1. Mienie samorządu województwa służące wykonywaniu zadań zleconych z zakresu administracji rządowej przekazywanych ustawą zmienianą w art. 63 staje się z dniem 1 stycznia 2012 r. mieniem Skarbu Państwa będącym w dyspozycji właściwego wojewody.

2. Nabycie mienia, o którym mowa w ust. 1, stwierdza wojewoda w drodze decyzji. Decyzja stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.

3. Organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

Art. 82. 1. Pracownicy Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej stają się z dniem 1 stycznia 2012 r. pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

2. Pracownicy regionalnych zarządów gospodarki wodnej stają się z dniem 1 stycznia 2012 r. pracownikami właściwych wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

3. Pracownicy urzędów marszałkowskich i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych wykonujący zadania przekazywane niniejszą ustawą stają się z dniem 1 stycznia 2012 r. pracownikami odpowiednich wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

4. Dotychczasowy pracodawca jest obowiązany, w terminie do dnia 1 października 2011 r., zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1-3, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy. Przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r.

– Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁸⁾) stosuje się odpowiednio.

5. Jeżeli zmiana w zakresie stosunku pracy określona w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 4, obejmuje zmianę miejsca świadczenia pracy, pracownik może złożyć oświadczenie o wypowiedzeniu stosunku pracy w terminie 14 dni od otrzymania tego zawiadomienia.

W przypadku złożenia oświadczenia:

- 1) stosunek pracy rozwiązuje się z upływem okresu wypowiedzenia, a jeżeli rozwiązanie stosunku pracy z upływem okresu wypowiedzenia nastąpiłoby po dniu 31 grudnia 2011 r. stosunek pracy rozwiązuje się z tym dniem;
- 2) pracownikom przysługują odpowiednie świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z przyczyn niedotyczących pracowników.

6. Stosunki pracy pracowników, o których mowa w ust. 1-3, wygasną z upływem 3 miesięcy od dnia przejścia do nowego pracodawcy, jeżeli 14 dni przed upływem tego terminu nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo w razie nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy.

7. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

8. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 6, lub wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 7, pracownikom przysługują odpowiednie świadczenia przewidziane dla pracowników, z którymi stosunek pracy rozwiązuje się z przyczyn niedotyczących pracowników.

9. Do okresu pracy, od którego zależą świadczenia, o których mowa w ust. 8, wlicza się okres zatrudnienia w jednostce dotychczas realizującej przekazywane niniejszą ustawą zadania i kompetencje.

10. Przepisów ust. 6 i 7 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 36, poz. 181 i Nr 63, poz. 322 i Nr 80, poz. 432.

przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706).

11. W odniesieniu do pracowników urzędów marszałkowskich i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych propozycja nowych warunków pracy lub płacy, o której mowa w ust. 6, może obejmować nawiązanie stosunku pracy na stanowisku urzędniczym, w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, jeżeli charakter pracy wykonywanej w likwidowanej jednostce jest podobny do charakteru pracy wykonywanej na stanowisku urzędniczym.

12. Propozycja nowych warunków pracy lub płacy składana na podstawie ust. 6 pracownikowi służby cywilnej zatrudnionemu w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej na stanowisku, o którym mowa w art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, może obejmować zatrudnienie w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej na stanowisku równorzędnym z zajmowanym poprzednio, jeżeli w wyniku przyjęcia tej propozycji nie nastąpi istotna zmiana zakresu obowiązków tego pracownika.

13. Urzędnika służby cywilnej zatrudnionego w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej na stanowisku, o którym mowa w art. 52 pkt 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej może przenieść, za jego zgodą, na stanowisko równorzędne z zajmowanym poprzednio, jeżeli w wyniku tego przeniesienia nie nastąpi istotna zmiana zakresu obowiązków tego urzędnika.

14. Członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na stanowisku dyrektora generalnego Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej z dniem 1 stycznia 2012 r. Szef Służby Cywilnej przenosi do innego urzędu i zobowiązuje dyrektora generalnego urzędu do wyznaczenia temu członkowi korpusu służby cywilnej stanowiska odpowiadającego jego kwalifikacjom zawodowym.

15. Do wynagrodzenia członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej na stanowisku, o którym mowa w art. 52 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, stosuje się odpowiednio art. 61 ust. 4 tej ustawy, z tym że okres otrzymywania wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości rozpoczyna się z dniem 1 stycznia 2012 r.

Art. 83. 1. Dyrektor generalny Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w terminie do dnia 31 grudnia 2011 r. dokona wszystkich czynności niezbędnych do zakończenia

działalności urzędu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej powoła, w drodze zarządzenia, do dnia 1 sierpnia 2011 r. likwidatora regionalnych zarządów gospodarki wodnej, oraz określi:

- 1) tryb likwidacji;
- 2) zakres zadań i uprawnień likwidatora.

3. Likwidator, o którym mowa w ust. 2, podejmie czynności związane z likwidacją regionalnych zarządów gospodarki wodnej we współpracy z pełnomocnikami wojewodów, o których mowa w art. 80 ust. 3, w szczególności sporządzając wykazy:

- 1) przekazywanego mienia regionalnych zarządów gospodarki wodnej;
- 2) przejmowanych pracowników regionalnych zarządów gospodarki wodnej, uwzględniając ich dotychczasowe przygotowanie zawodowe i zakres wykonywanych czynności.

4. Wykazy, o których mowa w ust. 3 pkt 2, zostaną sporządzone do dnia 15 września 2011 r. i przekazane niezwłocznie właściwym dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej.

Art. 84. 1. Postępowania wszczęte i niezakończone przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, marszałka województwa albo starostę przed dniem 1 stycznia 2012 r. są prowadzone odpowiednio przez organy przejmujące ich kompetencje.

2. Sprawy wszczęte i niezakończone przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, marszałka województwa albo starostę przed dniem 1 stycznia 2012 r. są prowadzone odpowiednio przez organy przejmujące ich kompetencje.

3. W toczących się postępowaniach sądowych i administracyjnych w zakresie zadań i kompetencji przekazywanych niniejszą ustawą, w których stroną jest Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, marszałek województwa albo starosta, stroną staje się właściwy organ przejmujący ich kompetencje.

4. Obowiązki i uprawnienia Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, marszałka województwa albo starosty jako strony w sprawach, w których w dniu 1 stycznia 2012 r. przysługuje lub została wniesiona skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego, przejmuje odpowiednio organ przejmujący ich kompetencje.

5. Postępowania odwoławcze od decyzji marszałka województwa wszczęte i niezakończone przez samorządowe kolegia odwoławcze przed dniem 1 stycznia 2012 r. toczą się przed właściwym organem odwoławczym od decyzji organu przejmującego kompetencje marszałka województwa.

6. Decyzje wydane przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, marszałka województwa albo starostę zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 85. Upoważnienia wydane przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, marszałka województwa albo starostę zachowują ważność do czasu wydania nowych upoważnień.

Art. 86. 1. Porozumienia zawarte na podstawie art. 11 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 63, zachowują moc do czasu zawarcia nowych porozumień na podstawie art. 11 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 63 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Czynności dokonane w ramach konkursu, o którym mowa w art. 13 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 63, wszczętego przed dniem 1 stycznia 2012 r. pozostają w mocy.

3. Program wodno-środowiskowy opracowany na podstawie art. 119 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63, zachowuje moc do czasu opracowania programu wodno-środowiskowego na podstawie art. 119 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Wojewodowie, o których mowa w art. 154 ust. 3a ustawy, o której mowa w art. 63, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zawrą porozumienia w sprawie prowadzenia katastru wodnego do dnia 31 grudnia 2011 r.

Art. 87. 1. Członkowie Krajowej Rady Gospodarki Wodnej powołani na podstawie art. 97 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 63, pełnią funkcję do końca kadencji.

2. Z dniem 1 stycznia 2012 r. znosi się rady gospodarki wodnej regionów wodnych utworzone na podstawie art. 100 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63.

Art. 88. Do dnia 31 grudnia 2011 r. wnioski, o których mowa w art. 23 ust. 1, składa się kierownikowi właściwego Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Art. 89. Pierwszy konkurs, o którym mowa w art. 51 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki ogłosi w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 90. 1. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 15 ust. 1

ustawy, o której mowa w art. 57, zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 57, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 88q ust. 1, art. 88t ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63, zachowują moc przez okres, na który zostały wydane.

3. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 47 ust. 3 i 7, art. 58 ust. 1, art. 60, art. 88m, art. 120 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63, zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 47 ust. 3 i 7, art. 58 ust. 1, art. 60, art. 88m, art. 120 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 91. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 95 ust. 3, o której mowa w art. 63, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 95 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 63, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 92. W celu wykonania przepisów art. 79, 80 i 82 Prezes Rady Ministrów dokonuje, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 93. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 80 ust. 3 i art. 83 ust. 2-4, które wchodzi w życie z dniem 15 lipca 2011 r.;
- 2) art. 82 ust. 4 i 5 i art. 83 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem 15 września 2011 r.;
- 3) art. 86 ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2011 r.;
- 4) art. 57-59, art. 60 pkt 1, art. 61 i 62, art. 63 pkt 1-14, pkt 16-41, art. 64-67, art. 69-79, art. 80 ust. 1, 2 i 4-7, art. 81, art. 82 ust. 1-3 i 6-15, art. 84 i art. 85, art. 86 ust. 1-3, art. 87 i art. 90-92, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

Załącznik

do ustawy

z dnia

WZÓR

.....
(pieczęć organu)

Zaświadczenie

Na podstawie art. 44 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr ..., poz. ...) potwierdzam, że przedsiębiorca

.....
.....
(nazwa / imię i nazwisko oraz adres przedsiębiorcy)

.....
(numer REGON, NIP)

w okresie
poniósł szkodę w wyniku powodzi, która wystąpiła na terenie

.....
(nazwa miejscowości/gminy)

.....
(podpis organu)

UZASADNIENIE

Powodzie są przyczyną znacznych strat w gospodarce oraz w mieniu publicznym i prywatnym. Tytułem przykładu straty spowodowane przez powodzie mające miejsce w 2010 r. oszacowane zostały na kwotę 12,476 mld zł. Poszkodowanych zostało 69 tys. 961 rodzin, a 14 tys. 565 z nich ewakuowano. Straty poniosło 811 gmin oraz około 1,4 tys. przedsiębiorstw. Żywiol zniszczył 18 tys. 194 budynki mieszkalne oraz ponad 800 szkół i 160 przedszkoli. Powódź uszkodziła ponad 10 tys. km dróg gminnych, powiatowych i wojewódzkich, 1 tys. 625 mostów i przepustów, 166 oczyszczalni ścieków, przeszło 210 km sieci wodociągowej, 50 km sieci energetycznej i 196 km sieci telekomunikacyjnej. Żywiol dotknął 105 tys. 152 gospodarstwa rolne. Woda zalała 682 tys. 894 ha ziemi (m.in. gruntów ornych, pastwisk, łąk). Uszkodzonych zostało również 8 tys. 927 km wałów przeciwpowodziowych, koryt rzek i cieków wodnych.

Dotychczasowe rozwiązania dotyczące usuwania skutków powodzi były przygotowywane w związku z wystąpieniem konkretnych zdarzeń w poszczególnych latach. Jest to działanie mało efektywne i w praktyce uniemożliwia natychmiastowe udzielenie pomocy poszkodowanym, bez konieczności dokonywania odpowiednich zmian w już funkcjonujących przepisach.

Tym samym w systemie aktów prawnych brak jest ustawy, która regulowałaby sposób i formy udzielania pomocy państwa dla poszkodowanych podmiotów w związku z wystąpieniem powodzi, która znalazłaby uniwersalne zastosowanie, w przypadku wystąpienia ww. katastrofy.

Proponuje się zatem wprowadzenie rozwiązań prawnych, określających zakres i kierunek zbliżony do rozwiązań przyjętych po powodziach w 1997 r., 2001 r. i 2010 r., które z powodzeniem funkcjonowały w stanie faktycznym zbieżnym z zakresem projektu.

W art. 1 w ust. 1 projekt ustawy przewiduje, że jej przepisy będą miały zastosowanie w sprawach związanych z usuwaniem skutków powodzi w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne. Proponuje się przy tym rozwiązanie uprawniające Radę Ministrów do każdorazowego określania w przypadku wystąpienia powodzi o rozmiarach powodujących konieczność zastosowania szczególnych rozwiązań

przewidzianych w ustawie, gdy środki zastosowane przez właściwe organy administracji rządowej i organy jednostek samorządu terytorialnego okażą się niewystarczające, w drodze rozporządzenia, na podstawie danych przekazanych Prezesowi Rady Ministrów przez właściwych wojewodów, wykazu gmin lub miejscowości poszkodowanych w wyniku wystąpienia powodzi, na których terenie zastosowanie znajdują szczególne rozwiązania określone w ustawie. Wydając ww. rozporządzenie Rada Ministrów określać będzie również rodzaj szczególnych rozwiązań wymienionych w rozdziale 2 ustawy, jakie będą mogły zostać zastosowane na danym terenie, przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Rozporządzenie wydawane na podstawie art. 1 ust. 2 projektu będzie miało niejako „interdyscyplinarny” charakter, będzie dotyczyło spraw przekraczających właściwości poszczególnych ministrów i kierowanych przez nich działów, w związku z tym najwłaściwszym organem do jego wydania jest Rada Ministrów. Nie wydaje się, że wskazanie kolegialnego organu mogłoby spowodować opóźnienia w przyjęciu omawianego aktu normatywnego, ponieważ doświadczenie wynikające z dotychczasowych powodzi pokazuje, że w przypadku katastrof i nagłych sytuacji, przyjęcie projektów umożliwiających udzielenie pomocy poszkodowanym odbywa się niezwłocznie.

Wyjątkiem od tej zasady jest określony w rozdziale 3 niniejszego projektu instrument polegający na udzielaniu przedsiębiorcom pożyczek. Z uwagi, że jest to jedyny instrument, w ramach którego przedsiębiorcy będą mogli otrzymać środki finansowe na odbudowanie utraconego majątku przedsiębiorstwa oraz fakt, że jest on skierowany do przedsiębiorców niewielkich rozmiarów, bo zatrudniających nie więcej niż 50 pracowników – będzie on dostępny przy wydaniu wspomnianego rozporządzenia automatycznie, bez konieczności wyszczególniania tego instrumentu w jego treści.

W rozporządzeniu, tym samym, zostaną określone okresy korzystania z danych ułatwień lub terminy na dokonanie określonych czynności. Jednocześnie w ust. 4 proponuje się upoważnienie dla Prezesa Rady Ministrów do wydania rozporządzenia, które umożliwi przesunięcia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa, z uwzględnieniem przeznaczenia tych środków na sfinansowanie zadań określonych przez dysponentów danych części budżetowych, wnioskujących o takie przeniesienia. Powyższe rozwiązanie zapewni sfinansowanie pomocy, o której mowa w projekcie.

Jako podmioty uprawnione do otrzymania pomocy projekt ustawy w art. 2 wskazuje osoby fizyczne i prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,

które na skutek powodzi doznały szkód majątkowych lub utraciły, choćby tylko czasowo, możliwość korzystania z posiadanej nieruchomości lub lokalu (zwane „poszkodowanymi”).

W art. 3 ust. 1 projektu wskazano, że szczególnego rodzaju pomoc, o której mowa w rozdziale 2 projektu oraz pomoc dla przedsiębiorców, o której mowa w rozdziale 3, finansowana będzie z rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Dodatkowo, w art. 3 ust. 2 projektu, przewidziano w roku, w którym wystąpiła powódź, możliwość utworzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych rezerwy celowej przeznaczonej na sfinansowanie usuwania skutków powodzi. Do tej rezerwy będą mogły być przeniesione kwoty wydatków, zablokowane w wyniku nieterminowego wykonywania zadań lub stwierdzenia nadmiaru posiadanych środków przez daną jednostkę sektora finansów publicznych przez Ministra Finansów lub dysponenta danej części budżetowej. Utworzenie tej rezerwy nie będzie wiązało się z wynikającym z przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia o finansach publicznych obowiązkiem uzyskania w tej sprawie przez Ministra Finansów pozytywnej opinii sejmowej komisji do spraw budżetu.

Projektowany art. 4 rozstrzyga, że łączna wartość pomocy publicznej udzielonej na podstawie ustawy w celu naprawienia szkód związanych z usuwaniem skutków powodzi, uzyskanej z wszystkich źródeł, nie będzie mogła przekroczyć wartości szkód materialnych poniesionych na skutek powodzi przez jej beneficjenta. Przyjmuje się przy tym, że beneficjent pomocy publicznej będzie składał wojewodzie właściwemu ze względu na miejsce faktycznie wykonywanej działalności gospodarczej oświadczenie o wartości szkód materialnych poniesionych przez przedsiębiorcę na skutek powodzi, za pośrednictwem naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatkowych, niezwłocznie po ustaleniu tych szkód. Do oświadczenia będzie zobowiązany dołączyć informację o numerze wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo informację o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej. W przypadku natomiast uzyskania pomocy publicznej na podstawie projektowanej ustawy, zaproponowano 14-dniowy termin na złożenie oświadczenia. Wówczas konieczne będzie również udokumentowanie wartości uzyskanej pomocy publicznej, w przypadku gdy dokumenty takie będą wydawane na podstawie odrębnych przepisów, oraz podanie informacji o wysokości świadczenia ubezpieczyciela. W przypadku przedsiębiorców, którzy otrzymali pomoc publiczną są oni zobowiązani do poinformowania wojewody o uzyskanym odszkodowaniu, bez względu na termin jego uzyskania. Złożone oświadczenia będą weryfikowane przez wojewodę i w przypadku stwierdzenia, że pomoc publiczna przekracza

wartość szkód materialnych określonych w oświadczeniu, wojewoda będzie zawiadamiał beneficjenta o konieczności zwrotu uzyskanej w „nadwyżce” pomocy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, wskazując jednocześnie rachunek bankowy, na który będą miały być zwrócone pieniądze. W celu zapewnienia zwrotu nadwyżki przekazanej pomocy, wojewoda będzie mógł w przypadku niedokonania zwrotu przez beneficjenta, w drodze decyzji zobowiązać go do zwrotu nadwyżki pomocy. Do zwrotu będzie się stosować odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej. Przyjmuje się przy tym, że środki zwrócone przez przedsiębiorcę będą stanowić dochód budżetu państwa. W projekcie przewidziano także – biorąc pod uwagę doświadczenia z 2010 r. – konieczność składania wojewodzie informacji o udzielonej pomocy publicznej przez organizacje jej udzielające. Ww. rozwiązania stosować się będzie odpowiednio do podmiotów otrzymujących pomoc przewidzianą w ustawie, ale niebędącymi beneficjentami pomocy publicznej.

W celu zapewnienia rodzinie lub osobie samotnie gospodarującej, w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, poszkodowanym w wyniku powodzi, niezbędnej potrzeby bytowej, projektowany art. 5 zakłada wypłatę zasiłku powodziowego w wysokości do 2 tys. zł, według oszacowanej przez poszkodowanego wartości szkód zawartej w oświadczeniu. W przypadku gdy wartość poniesionych szkód nie przekroczy 2 tys. zł, zasiłek powodziowy wypłacany będzie w wysokości odpowiadającej poniesionej szkodzi. W przypadku gdy poniesiona szkoda będzie równa lub większa niż 2 tys. zł, zasiłek ten będzie wypłacany w wysokości 2 tys. zł.

Mając na uwadze maksymalne uproszczenie i przyspieszenie procedury związanej z udzielaniem pomocy, projekt przewiduje odrębne, od określonych w ustawie o pomocy społecznej, zasady i tryb wypłaty zasiłków powodziowych, a w szczególności:

- zasiłek przyznawany będzie niezależnie od dochodu rodziny lub osoby samotnie gospodarującej oraz – co do zasady – nie będzie podlegał zwrotowi,
- decyzja o przyznaniu zasiłku podejmowana będzie w terminie 2 dni od dnia wpłynięcia wniosku o pomoc,
- zasiłek wypłacany będzie na wniosek uprawnionego, sporządzany na formularzu, którego wzór określi minister właściwy do spraw wewnętrznych, niezwłocznie – nie później jednak niż w terminie 2 dni od dnia wydania decyzji w sprawie przyznania zasiłku,

- decyzję w sprawie przyznania zasiłku wydawał będzie wójt (burmistrz, prezydent miasta) gminy, w której poszkodowany poniesie szkodę albo gminy sąsiadującej, na terenie której będzie przebywał w wyniku konieczności opuszczenia zagrożonego miejsca zamieszkania, czy to w wyniku prowadzonej przez odpowiednie służby ewakuacji, czy w wyniku opuszczenia go dobrowolnie – organ ten będzie także odpowiedzialny za wypłatę zasiłku,
- podstawą przyznania świadczenia będzie oświadczenie zawarte we wniosku, że osoba go składająca poniosła szkodę w związku z powodzią. Oświadczenie to składane będzie pod rygorem odpowiedzialności karnej za założenie fałszywych zeznań. Wniosek będzie składany do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gminy, na terenie której poszkodowany poniósł szkodę lub przebywa zgodnie z ust. 3,
- weryfikacja danych zawartych we wniosku przeprowadzana będzie po wypłacie zasiłku i w przypadku ustalenia, że zasiłek otrzymała osoba, która nie została poszkodowana w wyniku wystąpienia powodzi, będzie on podlegał zwrotowi.

Rada Ministrów, decydując w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, na zastosowanie na obszarze niektórych gmin lub miejscowości o wypłacie zasiłków, będzie tym samym przyznawać uprawnienie do ubiegania się o zasiłki przez poszkodowanych z tych gmin lub miejscowości w gminach sąsiadujących, w przypadku konieczności opuszczenia (samodzielnie lub w wyniku przeprowadzenia ewakuacji) miejsca zamieszkania. Należy podkreślić, że to gmina lub miejscowość, na terenie której wystąpi szkoda, ma zostać ujęta w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 1 ust. 2, i nie musi to być koniecznie gmina, na terenie której poszkodowany będzie ubiegał się o zasiłek. W projekcie przewidziano, że wypłata zasiłków powodziowych stanowić będzie zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej realizowane przez gminę. Zadanie, o którym mowa w projektowanym art. 5, będzie finansowane z budżetu państwa, z części 83 – Rezerwy celowe, dział 758, rozdział 75818, poz. 4 „Przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych”.

Zaproponowane w art. 6 projektu ustawy rozwiązanie umożliwi odstąpienie w okresie wskazanym w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 1 ust. 2 projektu od trybu przetargowego przy zbywaniu nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa albo jednostek samorządu terytorialnego z przeznaczeniem na cele mieszkaniowe na rzecz poszkodowanych na skutek powodzi osób fizycznych. Przeznaczenie na cele mieszkaniowe powinno wynikać z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku

jego braku – ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy lub dla których została wydana decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. W związku z powyższym projekt wskazuje, że zbywane nieruchomości muszą być faktycznie przeznaczone na cele mieszkaniowe, nie mogą być to dowolne nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa. Ponadto przewiduje się odstąpienie od stosowania opłat adiacenckich (z tytułu zwiększenia wartości nieruchomości) w przypadku budowy lub odbudowy infrastruktury technicznej na terenach popowodziowych, w terminie określonym w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 1 ust. 2.

Analogicznie, jak do rozwiązania zawartego w art. 6 projektu ustawy, w art. 7 projektu przyjęto, że zbywanie, na wniosek gminy, nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa przeznaczonych na cele mieszkaniowe na rzecz poszkodowanych odbywało się będzie w trybie bezprzetargowym.

W art. 8 projektu ustawy szczegółowo została określona sytuacja pracownika, który nie stawił się w pracy z przyczyn związanych z powodzią. Przepis ten przewiduje uznanie za usprawiedliwioną nieobecność pracownika w pracy w przypadku faktycznej niemożności jej świadczenia ze względu na powódź. Wówczas pracownikowi przysługuje prawo do odpowiedniej części minimalnego wynagrodzenia wypłacanego przez pracodawcę przez okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych. Natomiast w związku z koniecznością usuwania w zakładach pracy skutków powodzi, projekt ustawy dopuszcza możliwość powierzenia pracownikowi wykonywania innego niż wynikający z umów o pracę, rodzaju pracy, przy zachowaniu dotychczasowego wynagrodzenia. Zakłada się ponadto, że projektowane w tym zakresie przepisy będą odpowiednio dotyczyć osób wykonujących pracę na podstawie stosunku służbowego. Rozwiązanie to nie narusza uprawnień pracownika z tytułu nadgodzin.

W celu ułatwienia dokumentowania sytuacji w przypadku zniszczenia dokumentów niezbędnych do ustalenia świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych lub zaopatrzenia emerytalnego, w art. 9 projektu ustawy wymieniono, jakie dokumenty i dowody będą potwierdzały prawo do ww. świadczeń oraz wysokość ich podstawy wymiaru.

Projekt ustawy stanowi również w art. 10, że w okresie wskazanym w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 1 ust. 2 środki z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych mogą być przeznaczone na cele związane z pomocą dla poszkodowanych zatrudnionych u pracodawcy, który utworzył fundusz, a także na rzecz pracowników innego pracodawcy.

W art. 11 projektu ustawy wskazano, na jakie cele będą mogły być przeznaczane środki z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Przewiduje się również, że szczegółowe warunki i tryb przyznawania tych środków określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

Natomiast zgodnie z regulacjami zaproponowanymi w art. 12 projektu ustawy środki zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych będą mogły być także przeznaczane na odtworzenie infrastruktury i wyposażenia utraconych lub zniszczonych na skutek powodzi miejsc pracy oraz rehabilitacji osób niepełnosprawnych u dysponenta tego funduszu.

Zgodnie z art. 13 projektu ustawy dopuszczono również możliwość umarzania w całości lub w części wraz z odsetkami pożyczek przyznanych przed powodzią ze środków z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych osobom niepełnosprawnym na działalność gospodarczą lub rolniczą i zakładom pracy chronionej, pod warunkiem że w związku z powodzią nastąpiła utrata możliwości spłaty pożyczki.

Analogiczne rozwiązanie zostało przewidziane w przypadku pożyczek, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), jeżeli miejsce pracy uległo zniszczeniu na skutek powodzi. Umorzenia pożyczki wraz z odsetkami dokonywać będzie starosta, w drodze decyzji, na wniosek pożyczkobiorcy lub z urzędu w wypadku śmierci pożyczkobiorcy (art. 17 projektu).

Proponuje się ponadto, aby organ udzielający pomocy, o której mowa w art. 12a, 26, 26d, 26e lub art. 32 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, albo pomocy, o której mowa w art. 12 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2007 r., mógł odroczyć termin płatności należności z tytułu zwrotu udzielonej pomocy, w przypadku gdy konieczność odroczenia jest skutkiem powodzi (art. 14 projektu).

W proponowanym art. 15 wskazano do jakich podmiotów należy składać wniosek lub wystąpić o zgodę na udzielenie pomocy, o której mowa w art. 11 ust. 1, wykorzystanie funduszu rehabilitacyjnego lub wystąpienia o odroczenie.

Ponadto w art. 16 projektu ustawy wskazano, że refundacja składek, o której mowa w art. 25a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, może być dokonywana w przypadku nieterminowego

opłacenia składek podlegających refundacji, jeżeli uchybienie terminu płatności składek było skutkiem powodzi.

Mechanizm umarzania refundacji przyznanych na wyposażenie lub doposażenie stanowisk pracy, lub na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, określa natomiast art. 18 projektu.

W ustawie proponuje się również (w art. 19 projektu ustawy), aby starosta mógł na wniosek poszkodowanego bezrobotnego przyznać mu prawo do świadczenia w wysokości zasiłku dla bezrobotnych za okres poprzedzający dzień zarejestrowania się tej osoby w powiatowym urzędzie pracy, pod warunkiem że opóźnienie w rejestracji było spowodowane powodzią, a bezrobotny będzie spełniał warunki określone w art. 71 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Ustala się również, w stosunku do poszkodowanych z terenów objętych powodzią, którzy utracili prawo do zasiłku dla bezrobotnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z powodu upływu okresu jego pobierania, prawo do zasiłku dla bezrobotnych przez okres 30 dni, pod warunkiem niezastąpienia zawartych w ustawie o promocji zatrudnienia ustawowych przyczyn utraty statusu bezrobotnego.

W art. 20 i art. 21 projektu ustawy przyznaje się staroście prawo do dokonywania zwrotu, ze środków Funduszu Pracy i w trybie określonym dla prac interwencyjnych, o których mowa w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, poniesionych przez pracodawcę kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych zamieszkałych na obszarze gmin lub miejscowości dotkniętych powodzią, a w przypadku zniszczenia zakładu na skutek powodzi odpowiednio kosztów na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne zatrudnianych pracowników. Zwroty te możliwe będą przez okres do 12 miesięcy, jednak nie dłużej niż do 31 grudnia roku następującego po roku, w którym nastąpiła powódź.

Ponadto regulacje zaproponowane w art. 21 ust. 2 – 5 dotyczą instrumentu rynku pracy w postaci robót publicznych. Z tej możliwości skorzystałyby osoby, które utraciły warsztat pracy, a nie mogą ubiegać się o status osoby bezrobotnej, przede wszystkim z uwagi na fakt prowadzenia gospodarstwa rolnego o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 2 ha przeliczeniowe (lub niepodlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu

stałej pracy, jako współmałżonek lub domownik w gospodarstwie rolnym o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 2 ha przeliczeniowe).

Zgodnie z art. 22 projektu ustawy świadczenia, o których mowa w art. 18 – 21, będą finansowane ze środków utworzonej na ten cel rezerwy Funduszu Pracy, będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

W projekcie wskazano również, że w przypadku pracodawcy, który na skutek powodzi zaprzestał przejściowo prowadzenia działalności gospodarczej lub istotnie ograniczył jej prowadzenie i nie posiada środków na wypłatę pracownikom wynagrodzenia w przypadkach wskazanych w art. 23 ust. 1, możliwe będzie uzyskanie nieoprocentowanej pożyczki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Przy czym będzie mogło to dotyczyć jedynie wynagrodzenia za okres, w którym wystąpiła powódź. W tym celu pracodawca będzie musiał złożyć wniosek do właściwego marszałka województwa wraz z wykazem pracowników, których wynagrodzenie będzie podlegało zaspokojeniu z ww. Funduszu. W projekcie wskazuje się podstawowe założenia zwrotu nadwyżki pożyczki, a także wskazuje się, że we wniosku pracodawca będzie określał jej termin, zgodnie z ust. 5. Do zwrotu będą miały zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Wzory wniosku i wykazu oraz tryb ich składania i rozpatrywania, a także sposób przekazywania środków z Funduszu i dokonywania wypłaty wynagrodzenia, a także szczegółowy tryb zwrotu Funduszowi kwot przekazanych pracodawcy, określi minister właściwy do spraw pracy, w drodze rozporządzenia.

W związku z rozszerzeniem w projekcie ustawy katalogu wydatków, które mogą być sfinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Funduszu Pracy oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o zadania związane z usuwaniem skutków powodzi, w celu realizacji ww. zadań, niezbędne może okazać się elastyczne dokonanie przeniesienia wydatków między poszczególnymi pozycjami planów finansowych tych Funduszy. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w art. 29 ust. 12 dopuszcza wprowadzanie takich zmian po uzyskaniu zgody Ministra Finansów i opinii sejmowej komisji do spraw budżetu. Z tego względu proponuje się zamieszczenie w projektowanej ustawie przepisu szczególnego (art. 24), upraszczającego tryb dokonywania zmian w planie finansowym ww. funduszy w roku, w którym wystąpiła powódź, przez wyłączenie wymogu zasięgnięcia opinii sejmowej komisji do spraw budżetu.

Mając na uwadze fakt, że w wyniku powodzi najpoważniejsze szkody powstają zazwyczaj w substancji mieszkaniowej, projekt przewiduje także szereg rozwiązań mających na celu ułatwienie usuwania tego rodzaju szkód (art. 25 – 27). Przede wszystkim właściciel lub zarządca budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego uszkodzonego lub zniszczonego na skutek powodzi będzie mógł z kredytu uzyskanego na zasadach określonych w ustawie z dnia 8 lipca 1999 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych na usuwanie skutków powodzi (Dz. U. Nr 62, poz. 690, z późn. zm.) dokonać spłaty całości lub części kredytu bankowego lub pożyczki bankowej, zaciągniętych na budowę, odtworzenie lub remont tego budynku lub lokalu.

Natomiast proponowany art. 26 projektu ustawy odnosi się do ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1115, z późn. zm.). Ustawa ta określa system pomocy państwa w spłacie długoterminowych (40 – 60-letnich) kredytów mieszkaniowych tzw. „starego portfela”, zaciągniętych przez spółdzielnie mieszkaniowe do dnia 31 maja 1990 r. (rozliczanych z bankiem kredytującym nawet do 1995 r.) oraz zasady refundacji bankom wypłacanych premii gwarancyjnych dla posiadaczy książeczek mieszkaniowych, wystawionych do dnia 23 października 1990 r.

Propozycja określona w art. 26 ust. 1 projektu umożliwi zawieszenie spłat kredytów mieszkaniowych tzw. „starego portfela”. Zawieszenie spłat następowałoby na wniosek kredytobiorcy, którego mieszkanie (dom jednorodzinny) zostało uszkodzone lub zniszczone w wyniku powodzi. W takiej sytuacji bank na wniosek kredytobiorcy będącego poszkodowanym zawieszałby na okres wskazany we wniosku, spłatę kredytu wraz z odsetkami bez względu na wysokość miesięcznego dochodu gospodarstwa domowego kredytobiorcy. Jednocześnie przewiduje się, że wniosek powinien zostać złożony w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy. Zaproponowane rozwiązanie jest wzorowane na rozwiązaniu, które zostało zastosowane w stosunku do osób, które dotknięte zostały skutkami powodzi w lipcu 1997 r. i w 2010 r.

Propozycja określona w art. 27 projektu ustawy wprowadza możliwość warunkowego odstępstwa od systemowych rozwiązań ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych, przewidujących realizację wypłat premii gwarancyjnych z tytułu wydatków poniesionych na remont budynku

lub lokalu mieszkalnego zgodnie z harmonogramem uzależnionym od roku założenia książeczki mieszkaniowej (obecnie w takich przypadkach stosowany jest art. 3d ww. ustawy). Po wprowadzeniu proponowanych zmian, poszkodowani właściciele książeczek mieszkaniowych, którzy poniosą wydatki remontowe, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11 lub 12 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych, związane z remontem zniszczonego w wyniku powodzi budynku lub lokalu mieszkalnego, będą mogli otrzymać premię gwarancyjną bezpośrednio po poniesieniu wydatków, tj. niezależnie od roku założenia książeczki. Na zasadach ogólnych, określonych w art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych powinni jedynie złożyć do banku prowadzącego rachunek oszczędnościowy wniosek o likwidację książeczki i wypłacenie premii w terminie 90 dni od dokonania uprawniającej do premii czynności związanej z remontem zniszczonego w wyniku powodzi mieszkania lub domu jednorodzinnego (art. 3 ust. 1 pkt 11 tej ustawy) lub budynku wielorodzinnego (remont części wspólnych, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 12). Warunkiem skorzystania z przyspieszonego trybu uzyskania premii gwarancyjnej z tytułu remontu (tj. poza harmonogramem) byłoby poniesienie wydatków remontowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11 lub 12 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 projektowanej ustawy.

W art. 28 proponuje się zniesienie wymogu równoległego wydzielenia adekwatnego zasobu lokali socjalnych, w przypadku gmin ubiegających się o dofinansowanie kosztów budowy mieszkań komunalnych niebędących lokalami socjalnymi, jeżeli finansowane mieszkania komunalne będą przeznaczone dla osób dotkniętych powodzią. W takich przypadkach, w okresie wskazanym na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 1 ust. 2, proponuje się również zwiększenie przysługującego gminie wsparcia o 10 pkt procentowych, tj. zwiększenie dofinansowania kosztów przedsięwzięcia z poziomu 30 – 40 % do odpowiednio 40 – 50 % kosztów, w zależności od charakteru inwestycji. Efektem zmian będzie wprowadzenie możliwości przekazywania gminom dotkniętym powodzią grantów pokrywających część kosztów budowy mieszkań komunalnych dla powodzian.

W projekcie przewidziano również możliwość korzystania w okresie wskazanym na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 z następujących zwolnień (art. 29):

- 1) opłaty skarbowej dotyczącej dokumentów i czynności podejmowanych w sprawach związanych z likwidacją skutków powodzi,
- 2) opłaty za wydanie dokumentu paszportowego w odniesieniu do osób poszkodowanych,
- 3) opłaty za udostępnianie danych i informacji zgromadzonych w bazach danych, prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.) w przypadku konieczności uzyskania tych danych w związku z usuwaniem skutków powodzi przez poszkodowanych.

W art. 30 natomiast przewidziano zwolnienia:

1) od podatku dochodowego w zakresie nieodpłatnych i częściowo odpłatnych świadczeń otrzymanych na usuwanie skutków powodzi, darowizny otrzymanej na cele określone powyżej oraz przychodów uzyskanych na podstawie projektowanej ustawy,

2) od podatku od spadków i darowizn darowizny otrzymanej przez osoby fizyczne poszkodowane w wyniku powodzi.

Przyjmuje się, że zwolnienia darowizn od podatku od spadków i darowizn znajdą zastosowanie w przypadku, jeżeli do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź zostaną przeznaczone przez obdarowanego na usunięcie skutków powodzi. Dodatkowo przewidziano, że w przypadku gdy przychody wymienione w art. 30 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w ust. 2 projektu zostały wydatkowane na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych, nie będą miały zastosowania przepisy art. 23 ust. 1 pkt 45 i pkt 45a lit. a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, z późn. zm.) oraz art. 16 ust. 1 pkt 48 i pkt 63 lit. a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.).

Ponadto zasadne jest szczególne określenie w art. 30 ust. 4 projektu ustawy terminu zawiadomienia o przerwie w prowadzeniu działalności gospodarczej spowodowanej powodzią przez osoby, które wybrały opodatkowanie w formie karty podatkowej prowadzonej na podstawie ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne. Podatnicy, za

okres przerwy, nie będą obowiązani do zapłaty podatku dochodowego, jeżeli o okresie przerwy spowodowanej powodzią, zawiadomią właściwy organ w dniu rozpoczęcia działalności po tej przerwie (aktualnie obowiązani są zawiadomić o przerwie najpóźniej w dniu jej rozpoczęcia i w dniu poprzedzającym dzień jej zakończenia).

W art. 32 proponuje się wprowadzenie regulacji umożliwiającej udzielenie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe na podstawie art. 67a i art. 67b § 1 pkt 3 lit. a ustawy – Ordynacja podatkowa traktowanych jako pomoc publiczną udzielaną w ramach programu pomocowego – jaki stanowi projektowana ustawa. Umożliwi to udzielanie ulg przedsiębiorcom poszkodowanym w wyniku powodzi bez wymogu zgłaszania do Komisji Europejskiej przez organy podatkowe każdorazowego zamiaru udzielania ulg dla indywidualnego przedsiębiorcy. Przyspieszy to procedurę rozpatrywania wniosków przez organy podatkowe. Warunkiem skorzystania z ulgi w ramach programu pomocowego jest złożenie wniosku przez przedsiębiorców, o których mowa wyżej, w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym wystąpiła powódź. W odniesieniu do wniosków złożonych po tym okresie również będzie możliwe udzielanie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych na podstawie ustawy – Ordynacja podatkowa, jednakże traktowanych jako pomoc indywidualna, tj. wymagająca zgłoszenia do Komisji Europejskiej.

Celem projektowanego art. 33 jest natomiast wyeliminowanie ryzyka utraty prawa do uzyskania świadczeń o charakterze socjalnym w przypadku korzystania ze świadczeń związanych z powodzią.

Gminy za udział w działaniach ratowniczych zobowiązane będą, zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, do wypłaty członkom ochotniczej straży pożarnej ekwiwalentu pieniężnego. Wysokość ekwiwalentu ustala rada gminy w drodze uchwały. Dla gmin ze względu na ogromny udział jednostek ochotniczej straży pożarnej w działaniach ratowniczych oraz długotrwałość powodzi, a tym samym konieczność prowadzenia działań ratowniczych bez przerwy przez wiele dni, wypłata ekwiwalentu może stanowić znaczne obciążenie. W tym celu proponuje się wskazać, że gmina otrzymywać będzie z budżetu państwa dotację w wysokości równej sumie wypłaconych ekwiwalentów (art. 34 projektu).

W art. 35 przewidziano, że jeżeli gmina wskazana w wykazie lub gmina, na której terenie znajdują się miejscowości wskazane w wykazie zawartym w rozporządzeniu

wydanym na podstawie art. 1 ust. 2 projektu, w wyniku powodzi poniosły straty przekraczające 50 % planowanych dochodów własnych za rok poprzedzający rok, w którym wystąpiła powódź, to dotacja z budżetu państwa na zadania własne związane z usuwaniem skutków powodzi nie musi być ograniczona do 80 % wartości kosztów związanych z usuwaniem tych szkód.

Podkreślić należy, że przepis ten będzie dotyczył gmin szczególnie poszkodowanych przez żywioł.

Projektowany art. 36 reguluje sytuację związaną z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz inne składki, do poboru których zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy. Przepis nie ma wpływu na dochody NFZ, ani na fakt objęcia danej osoby ubezpieczeniem zdrowotnym, które ustaje w razie utraty tytułu do ubezpieczenia zdrowotnego określonego w art. 66 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, a nie z powodu nieopłacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne w terminie przez płatnika.

W art. 37 projektu ustawy przewiduje się rozciągnięcie stosowania przepisów ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125, poz. 1035) na poszkodowanych wskutek powodzi będących przedsiębiorcami, z tą różnicą, że do skorzystania z rozwiązań przewidzianych w tej ustawie wystarczy już 15 % spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż, w okresie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 1 ust. 2 w porównaniu do tego samego okresu roku poprzedzającego. Poszkodowani powodzią przedsiębiorcy będą opracowywać zamiast programu naprawczego, mniej skomplikowany plan naprawczy.

Art. 38 projektu zakłada, że świadczenie z ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców na podstawie art. 35 nie będzie mogło być przyznane poszkodowanemu pracodawcy za te same okresy dla tych samych pracowników, co świadczenia przewidziane w art. 21 i 23 projektu.

Celem projektowanego przepisu art. 39 jest stworzenie prawnych możliwości, które będą pozwalały na szybszą odbudowę, remont lub rozbiórkę urządzeń wodnych, uszkodzonych lub zniszczonych na skutek powodzi, w szczególności przez zniesienie obowiązku uzyskania dla takich urządzeń pozwolenia wodnoprawnego. Zgodnie z proponowanymi rozwiązaniami m.in. wykonanie wskazanych w art. 39 ust. 1 i 2 projektu

urządzeń wodnych zniszczonych lub uszkodzonych na skutek powodzi będzie wymagać, co do zasady, uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organem właściwym do wydania decyzji będzie regionalny dyrektor ochrony środowiska. W decyzji określone będą warunki realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000. Decyzji tej nadawany będzie rygor natychmiastowej wykonalności.

Projekt w art. 40 zakłada, że nadzór nad realizacją zadań związanych z pomocą poszkodowanym należeć ma do zadań wojewody. W uzasadnionych przypadkach, gdy wojewoda będzie posiadać informacje, że wypłata zasiłków napotyka na trudności, w celu przyspieszenia jej realizacji, uzyska on uprawnienie do powierzenia wykonania tych zadań podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, z pominięciem otwartego konkursu ofert. Wojewoda będzie zobowiązany do zawarcia umowy z takim podmiotem i przyznania dotacji celowej na realizację ww. zadań. W projekcie wskazano, jakie elementy powinna zawierać tego typu umowa.

Jednocześnie dla zapewnienia finansowania powierzonych zadań, wojewoda wydawał będzie decyzję w sprawie zwrotu środków budżetu państwa, przekazanych jednostce samorządu terytorialnego na wykonanie zadania związanego z pomocą poszkodowanym będącym osobami fizycznymi. Kwota ta będzie pomniejszona o kwotę zasiłków, które wójt (burmistrz, prezydent miasta) zdażył wypłacić na podstawie art. 5 ust. 3 projektu.

W rozdziale 3 „Pożyczki dla przedsiębiorców” przepisy art. 41 – 56 projektu ustawy wprowadzają możliwość, aby przedsiębiorcy poszkodowani w wyniku powodzi mogli ubiegać się o pożyczki na usuwanie szkód majątkowych w prowadzonym przez nich przedsiębiorstwie.

O pożyczkę będą mogli ubiegać się przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, którzy:

- zostali poszkodowani w wyniku wystąpienia powodzi,
- prowadzili działalność gospodarczą na obszarze gmin lub miejscowości określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 1 ust. 2 projektu ustawy,
- zatrudniali nie więcej niż 50 pracowników.

Ustawa dopuszcza możliwość uzyskania pożyczki przez przedsiębiorcę, który zawiesił działalność gospodarczą (art. 41 ust. 4 projektu ustawy). Oznacza to, że o pożyczkę będą

mogli ubiegać się przedsiębiorcy, którzy zarówno w dniu wystąpienia powodzi mieli zawieszoną działalność gospodarczą, jak również ci, którzy zawiesili tę działalność po wystąpieniu powodzi.

Środki finansowe uzyskane w ramach pożyczki będą mogły zostać przeznaczone na usuwanie szkód w rzeczowych aktywach trwałych lub obrotowych powstałych w wyniku powodzi w miejscu faktycznego wykonywania działalności gospodarczej. Podkreślenia wymaga, że przedsiębiorca nie musi być właścicielem zniszczonych na skutek wystąpienia powodzi dóbr, na remont lub zakup odpowiedników przeznaczy uzyskaną pożyczkę (art. 41 ust. 2 projektu ustawy). Z uwagi na fakt, że wielu przedsiębiorców prowadzi działalność gospodarczą w lokalach/budynkach, które nie są ich własnością, propozycja przepisu zawartego w omawianym projekcie oznacza umożliwienie przeznaczania uzyskanych w ramach pożyczki środków finansowych na odbudowę/remont lokali/budynków przez tych przedsiębiorców wynajmowanych, dzierżawionych, czy też oddanych im w posiadanie/używanie w celu prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie innych umów. Dotyczy to także oddanych na podstawie wspomnianych umów przedsiębiorcom w posiadanie/używanie maszyn.

Uzyskane środki finansowe mogą ponadto zostać przeznaczone na remont/przystosowanie nowego lokalu/budynku do prowadzenia w nim działalności gospodarczej. Nie jest bowiem ustawowym warunkiem uzyskania pożyczki obowiązek prowadzenia działalności gospodarczej dokładnie pod tym samym adresem, w szczególności w sytuacji, kiedy szkody są ogromne i/lub prowadzenie działalności gospodarczej w dotychczasowym miejscu grozi powtarzalnością podtopień. Podobnie jest też w przypadku przeznaczenia pożyczki na usuwanie szkód w maszynach/urządzeniach niezbędnych do prowadzenia działalności gospodarczej. Przedsiębiorca nie może przeznaczyć uzyskanych środków na wprowadzanie zmian o charakterze innowacyjnym, nie jest jednak zobowiązany do zakupienia maszyny/urządzenia dokładnie tego samego modelu z tego samego rocznika, co w wielu przypadkach może okazać się wręcz niemożliwe.

Pożyczkę przedsiębiorca będzie mógł otrzymać jeden raz w ramach pomocy oferowanej w wyniku wystąpienia określonej w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 1 ust. 2 projektu ustawy powodzi (art. 43 ust. 1 projektu ustawy).

Wysokość oferowanych pożyczek to 50 tys. zł. Faktycznie możliwa do wypłacenia przedsiębiorcy kwota nie może jednak przekraczać wielkości poniesionej przez niego szkody,

pomniejszanej o wysokość uzyskanego na dzień składania do funduszu pożyczkowego wniosku odszkodowania – oczywiście w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę umowy ubezpieczenia od następstw klęsk żywiołowych. Za ubezpieczonego od następstw klęsk żywiołowych uważa się przedsiębiorcę, który w dniu wystąpienia powodzi miał ubezpieczony od następstw klęsk żywiołowych choćby najmniejszy element majątku przedsiębiorstwa (art. 43 ust. 1 – 3 projektu ustawy).

Oferowane w ramach omawianej regulacji pożyczki są umarzane (art. 47 ust. 3 i art. 48 ust. 2 projektu ustawy):

- w całości, w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę ubezpieczenia od następstw klęsk żywiołowych,
- w wysokości 75 % otrzymanej pożyczki, w przypadku przedsiębiorców nieubezpieczonych; pozostałe do spłaty 25 % nie jest oprocentowane i podlega 9-cio miesięcznej (od zawarcia umowy pożyczki) karencji.

Umorzenie pożyczki może nastąpić pod warunkiem jej zgodnego z projektem ustawy wykorzystania. W przypadku nieprawidłowego wykorzystania pożyczki lub niemożliwienia funduszowi przeprowadzenia kontroli jej wykorzystania, przedsiębiorca jest zobowiązany do spłacenia uzyskanej pożyczki, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia zawarcia umowy pożyczki, w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu decyzji funduszu pożyczkowego. Podkreślenia wymaga, że w przypadku, kiedy przedsiębiorca nieprawidłowo wykorzystał tylko część pożyczki, jest on zobowiązany do spłaty, wraz z wspomnianymi ustawowymi odsetkami, tylko nieprawidłowo wykorzystanej części. Decyzję o umorzeniu pożyczki podejmować będzie fundusz pożyczkowy (art. 47 ust. 2 i 4 oraz art. 49 ust. 1 – 4 projektu ustawy).

Podkreślenia wymaga jednak, że zgodnie z art. 4 projektu ustawy, w przypadku przedsiębiorców ubezpieczonych od następstw klęsk żywiołowych, przedsiębiorca jest zobowiązany do poinformowania wojewody o uzyskanym odszkodowaniu. Jeżeli okaże się, że kwota uzyskanego odszkodowania pomniejsza wartość szkody w sposób taki, że wartość uzyskanej pomocy wraz z wartością odszkodowania przewyższa wartość odniesionej szkody – wojewoda informuje przedsiębiorcę o wysokości kwoty stanowiącej „nadkompensatę” poniesionych szkód i obowiązku jej zwrotu.

Wniosek o pożyczkę przedsiębiorca składać będzie do wybranego przez ministra właściwego do spraw gospodarki w drodze konkursu funduszu pożyczkowego, właściwego ze

względu na miejsce prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, w terminie 6-ciu miesięcy od dnia wystąpienia szkody spowodowanej powodzią. W celu uproszczenia procesu ubiegania się o pożyczkę przedsiębiorca, o którym mowa w art. 41 ust. 1, składa oświadczenia o spełnianiu warunków określonych w art. 41 ust. 3. Rozwiązanie to jest zasadne z uwagi na fakt, że większość przedsiębiorców traci także dokumentację dotyczącą prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. Uzyskaną pożyczkę przedsiębiorca powinien w terminie 6-ciu miesięcy od dnia zawarcia umowy pożyczki wykorzystać i złożyć funduszowi pożyczkowemu dokumentację dotyczącą rozliczenia jej wykorzystania. W uzasadnionych sytuacjach fundusz pożyczkowy może przedłużyć ten termin o kolejne 3 miesiące (art. 43 ust. 1, 2 i 3 pkt 2, art. 46 ust. 1 oraz art. 49 ust. 1 projektu ustawy).

Fundusze pożyczkowe wybierane będą przez ministra właściwego do spraw gospodarki w drodze konkursu. Informacja o konkursie, określająca:

- obszar, którego dotyczy konkurs,
- okres, w którym fundusz pożyczkowy będzie obowiązany do udzielania pożyczek,
- zasady oceny składanych przez fundusze pożyczkowe ofert

będzie zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki. Oferty złożone przez fundusze pożyczkowe spełniające kryteria określone w art. 51 ust. 2 i 3 projektu ustawy będą oceniane według następujących kryteriów:

- doświadczenia w udzielaniu pożyczek,
- organizacji udzielania pożyczek,
- zasobów kadrowych przewidzianych do udzielania pożyczek,
- miejsca prowadzenia działalności statutowej przez fundusz pożyczkowy.

Z funduszem pożyczkowym minister właściwy do spraw gospodarki podpisywać będzie umowę określającą:

- zasady przekazania i rozliczenia dotacji,
- okres, w którym fundusz pożyczkowy będzie obowiązany do udzielania pożyczek,
- sposób i tryb informowania o wykorzystaniu przez fundusz pożyczkowy środków dotacji,

- zasady składania przez fundusz pożyczkowy ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdań o wykorzystaniu dotacji i stanie realizacji umów z przedsiębiorcami.

Pierwszy konkurs zostanie ogłoszony po wejściu w życie projektowanej ustawy. Rozwiązanie to przyspieszy możliwość udzielania pożyczek w przypadku wystąpienia powodzi. W związku z faktem, że umowy mogą być zawierane nawet na kilka lat i nie są związane z wystąpieniem powodzi, środki finansowe na realizację udzielania pożyczek w gminach lub miejscowościach określonych w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 1 ust. 2 będą przekazywane funduszom pożyczkowym na podstawie aneksów zawieranych po wydaniu wspomnianego rozporządzenia (art. 51, art. 52 ust. 1 oraz art. 53 ust. 1 projektu ustawy).

Środki finansowe na udzielanie pożyczek, których źródłem jest rezerwa celowa budżetu państwa przeznaczona na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych, są przekazywane funduszom pożyczkowym w formie dotacji. Niewykorzystane przez fundusze pożyczkowe środki dotacji oraz środki zwrócone lub spłacone przez przedsiębiorców wraz z odsetkami podlegają zwrotowi do budżetu państwa (art. 42, art. 54 ust. 2 oraz art. 55 projektu ustawy).

Część otrzymanej dotacji, nieprzekraczającą 5 % kwoty wypłaconych przez określony fundusz pożyczkowy pożyczek, może zostać przeznaczona na pokrycie kosztów operacyjnych tego funduszu, o których mowa w art. 54 ust. 4 projektu ustawy, związanych z udzielaniem pożyczek (art. 54 ust. 5 projektu ustawy).

Projektowana ustawa, w art. 63, wprowadza również zmiany w zakresie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.) zmierzające do:

- 1) likwidacji Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz zniesienia funkcji Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, którego dotychczasowe zadania i kompetencje ma przejąć Główny Koordynator Gospodarki Wodnej,
- 2) likwidacji 7 regionalnych zarządów gospodarki wodnej, w miejsce których zostanie utworzonych 16 wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej z dyrektorami wojewódzkich zarządów jako organami rządowej administracji zespolonej w województwie.

W projekcie przewidziano zmianę organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami. Zgodnie z projektowaną zmianą art. 4 ustawy – Prawo wodne przewiduje się, że organami tymi będą:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej,
- 2) Główny Koordynator Gospodarki Wodnej,
- 3) Wojewoda,
- 4) dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej – jako organ wojewódzkiej rządowej administracji zespolonej,
- 5) organy jednostek samorządu terytorialnego.

W nowelizowanym art. 4 przewidziano, że minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w sprawach określonych w ustawie – Prawo wodne, pełnić będzie funkcję organu wyższego stopnia, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, wobec Generalnego Koordynatora Gospodarki Wodnej, marszałków województw i dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej, z wyłączeniem spraw, o których mowa w ust. 2 tego przepisu.

Ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej podlegać będzie Główny Koordynator Gospodarki Wodnej, który będzie powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Funkcję Głównego Koordynatora sprawował będzie sekretarz lub podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

W nowelizowanym art. 11 ustawy – Prawo wodne wskazano, że uprawnienie właścicielskie Skarbu Państwa w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa wykonywane są przez:

- 1) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej (wody morza terytorialnego, morskie wody wewnętrzne wraz z wodami Zatoki Gdańskiej),
- 2) ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej (w miejsce znoszonego Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej) – wody istotne dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa oraz dla kształtowania zasobów wodnych oraz ochrony przeciwpowodziowej,

3) dyrektora parku narodowego – wody położone w granicach parku narodowego, z wyłączeniem wód podziemnych i śródlądowych wód powierzchniowych – granicznych i śródlądowych dróg wodnych, sklasyfikowanych w klasie wyższej niż klasa I na podstawie przepisów o żegludze śródlądowej.

W projekcie przewidziano również możliwość zawarcia porozumienia pomiędzy ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej i nadleśniczym (na jego wniosek) w sprawie wykonywania uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa (potoków górskich i ich źródeł, cieków naturalnych od źródeł do ujścia, jezior oraz sztucznych zbiorników wodnych, śródlądowych dróg wodnych), położonych na terenie nadleśnictwa.

W związku z faktem, że następcą prawnym dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, zgodnie z projektem, będzie dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej, konieczna jest zmiana art. 40 ustawy – Prawo wodne. Zmiana ta polega na uchyleniu ust. 3, zgodnie z którym w obecnym stanie prawnym dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej może w drodze decyzji zwolnić od zakazu lokalizowania na obszarach zagrożonych powodzią m.in. nowych przedsięwzięć wpływających znacząco na środowisko. Dodanie nowych ust. 3d i 3e ma na celu zapobieżenie sytuacji, aby dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej był „sędzią we własnej sprawie” i orzekał w sprawach, w których jest wnioskodawcą. Aby uniknąć takiej sytuacji w projekcie wskazano, że w takich przypadkach sprawę rozstrzyga dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej wskazany przez Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej.

Proponowane zmiany organizacyjne w wojewódzkiej administracji rządowej wynikają z doświadczeń w usuwaniu skutków powodzi w 2010 r. Zespolenie administracji odpowiedzialnej za gospodarkę wodną ułatwi przede wszystkim proces decyzyjny, wzmacniając rolę wojewody. Dodatkowo proponowany nowy art. 88aa ustawy – Prawo wodne zakłada koordynacyjną rolę Prezesa Rady Ministrów w szczególnych sytuacjach, kiedy środki zastosowane przez ww. podmioty nie okażą się skuteczne. Prezes Rady Ministrów będzie mógł wydawać polecenia wojewodom, innym organom administracji rządowej lub organom jednostek samorządu terytorialnego lub upoważni do tego – za wyjątkiem wydawania poleceń członkom Rady Ministrów oraz organom jednostek samorządu terytorialnego – ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Ma to na celu zapewnienie sprawnego działania w sytuacji nadzwyczajnej, kiedy należy podjąć decyzje

spójne dla zagrożonych terenów i zapobieganie sytuacjom, kiedy żadne decyzje nie są podejmowane.

W celu wzmocnienia ochrony przeciwpowodziowej, proponowane w art. 88p ust. 1 ustawy – Prawo wodne zmiany dotyczą wskazania, że to Główny Koordynator Gospodarki Wodnej będzie podmiotem, który może nakazać zakładowi piętrzącemu wodę obniżenie piętrzenia wody lub opróżnienie zbiornika, co pozwoli podejmować takie decyzje z uwzględnieniem szerszej perspektywy niż tylko region wodny, jak obecnie zakładają przepisy, powierzając tę kompetencję dyrektorom regionalnych zarządów gospodarki wodnej.

W projektowanym brzmieniu art. 90 ustawy – Prawo wodne wskazuje się zadania, jakie będzie wykonywał Główny Koordynator Gospodarki Wodnej. Zadania te to m.in.:

- 1) opracowywanie programu wodno-środowiskowego kraju,
- 2) opracowywanie projektów planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy,
- 3) przygotowywanie wstępnej oceny ryzyka powodziowego, opracowywanie map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego,
- 4) opracowywanie planów ryzyka powodziowego na obszarach dorzeczy,
- 5) prowadzenie katastru wodnego dla obszaru państwa,
- 6) sprawowanie nadzoru nad działalnością dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej (m.in. przez kontrolę ich działania, wydawanie wiążących poleceń w zakresie wskazanym w ustawie – Prawo wodne),
- 7) koordynowanie działania wojewodów wyznaczonych w rozporządzeniu Rady Ministrów, wydanym na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy – Prawo wodne, do koordynacji działania regionów wodnych.

Mając na celu poprawę obecnie obowiązującego systemu i przyspieszenie procedury podejmowania decyzji w sytuacjach zagrożenia powodzią w zmienianym art. 92 ust. 1 ustawy – Prawo wodne wskazano, że dyrektor wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej będzie organem wojewódzkiej administracji zespolonej właściwym w sprawach gospodarowania wodami w zakresie określonym w projektowanym akcie prawnym. W obecnym stanie prawnym realizacja kompetencji określonej w art. 22 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, zgodnie z którym wojewoda zapewnia współdziałanie wszystkich jednostek organizacyjnych administracji rządowej i samorządowej działających na obszarze województwa i kieruje ich działalnością w zakresie

zapobiegania zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia oraz zagrożeniom środowiska, bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego, ochrony praw obywatelskich, a także zapobiegania klęskom żywiołowym i innym nadzwyczajnym zagrożeniom oraz zwalczania i usuwania ich skutków na zasadach określonych w ustawach, jest w przypadku powodzi utrudniona. Szczególnie dotyczy to kierowania zespoloną administracją rządową na etapie planowania sposobów zapobiegania i zwalczania skutków klęsk żywiołowych. W związku z tym, że zdecydowana większość służb odpowiedzialnych za zapobieganie i zwalczanie skutków klęsk żywiołowych i innych nadzwyczajnych zagrożeń, podlega zwierzchnictwu wojewody, w konsekwencji przeprowadzenia proponowanych zmian organizacyjnych poprawie uległby stopień gotowości administracji rządowej do zwalczania tego rodzaju zagrożeń. Należy ponadto zwrócić uwagę, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej działaniami prowadzonymi w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia, w zależności od obszaru jaki ona obejmuje kieruje m.in. wojewoda. Zgodnie z art. 11 w czasie stanu klęski żywiołowej wojewodzie podporządkowane są organy i jednostki organizacyjne administracji rządowej działające na obszarze województwa. Jak wynika z powyższego, ustawodawca przyjął rozwiązanie polegające na powierzeniu kierownictwa przy zwalczaniu klęsk żywiołowych jednemu właściwemu miejscowo organowi. Pozostawanie w okresie normalnej pracy jak największej liczby tych służb pod jednym zwierzchnictwem umożliwi ich sprawne współdziałanie również w okresie powodzi. Należy ponadto zwrócić uwagę, że proponowane w projekcie podporządkowanie jednemu organowi wojewódzkich służb, inspekcji i straży wpływa pozytywnie na poprawę koordynacji ich działań w obrębie województwa. Umożliwia to szybką reakcję w sytuacjach gdy do usunięcia zagrożenia konieczna jest współpraca wielu służb.

Do zadań dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej należy m.in. sporządzanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym, współpraca przy opracowaniu wstępnej oceny ryzyka powodziowego i planów zarządzania ryzykiem powodziowym, gromadzenie i udostępnianie informacji z zakresu ochrony przeciwpowodziowej na potrzeby planowania przestrzennego i centrów zarządzania kryzysowego oraz przekazywanie tych informacji do centrum zarządzania kryzysowego, utworzonego przez wojewodę wskazanego w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 3 ust. 3 na potrzeby koordynacji działania na obszarze regionu wodnego. Doprecyzowanie zakresu zadań związanych z przeciwdziałaniem powodziom i skupienie ich w rękach wojewódzkiego dyrektora zarządu gospodarki wodnej

umożliwi systemowe podejście do spraw ochrony przed powodzią i pozwoli na dokładną analizę ryzyka jej wystąpienia na terenie danego województwa.

Jednocześnie, w celu racjonalizacji podejmowanych działań na terenie regionów wodnych, których granice nie pokrywają się najczęściej z granicami województw, w projekcie przewidziano możliwość zawierania przez wojewodów porozumień w zakresie gospodarowania wodami poza obszarem właściwości dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej.

Zadania przewidziane w nowo projektowanym art. 92a dla wojewody będącego koordynatorem regionu wodnego wskazanego w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 3 ust. 3, polegają na koordynacji zadań wykonywanych przez wojewódzkich dyrektorów zarządów gospodarki wodnej, jednakże odnoszą się do regionów wodnych, które mogą przekraczać granice województw i w związku z tym właściwość miejscową poszczególnych dyrektorów. Dodatkowo wojewoda ten zapewnia koordynację działań poszczególnych wojewodów w zakresie opracowywania warunków korzystania z wód regionu wodnego, wydawania aktów prawa miejscowego w sprawach określonych w ustawie oraz prowadzenia katastru wodnego dla regionu wodnego. W związku z projektowaną zmianą organu prowadzącego kataster wodny, w opinii wnioskodawcy, nie wynikną utrudnienia w korzystaniu z jego zasobów przez obywateli.

W celu zapewnienia koordynacji działań podejmowanych na podst. art. 92a ust. 1 i 2 wojewoda-koordynator przygotowuje harmonogram zadań i wskazuje dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej właściwego do realizacji poszczególnych ich części. Ponadto, wojewoda-koordynator będzie mógł wydawać dyrektorom wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej rekomendacje, a w przypadku ich niewykonania lub niedotrzymania przez nich terminów wynikających z harmonogramów realizacji zadań – będzie informował o tym właściwych wojewodów i Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej. W szczególności, w celu zapewnienia prawidłowej ochrony przed powodzią, koordynacji będzie podlegać wydawanie przez dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej decyzji na podstawie art. 881 ust. 2 i 7 – czyli zwalniania z zakazów dotyczących wykonywania niektórych robót oraz czynności utrudniających tę ochronę oraz wskazywania sposobu zagospodarowania gruntów czy nakazania usunięcia drzew lub krzewów.

W zakresie zadań wojewodów, wojewoda-koordynator będzie inicjował i koordynował prace związane z przygotowaniem aktów prawa miejscowego.

Wprowadzone rozwiązania koordynacyjne w zakresie zarządzania wodami, czyli: instytucja wojewody koordynującego działania dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej i innych wojewodów w ramach regionu wodnego (w tym – wydawanie aktów prawa miejscowego), rozwiązania dotyczące wykonywania poszczególnych działań w porozumieniu przez dyrektorów wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej oraz możliwość zawierania porozumień przez wojewodów mają na celu zapewnienie zgodności projektowanych regulacji z wymogami dyrektywy 2000/60/WE. Zmiany w administracji gospodarki wodnej nie mają na celu zmiany dotychczasowego podziału na dorzecza i regiony wodne, a dostosowanie prawidłowego wykonywania zadań gospodarki wodnej w ramach regionu wodnego z uwzględnieniem podziału administracyjnego kraju.

Przedłożony projekt ustawy przewiduje przejście przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) kompetencji związanych z programowaniem, planowaniem, nadzorowaniem wykonywania urządzeń melioracji wodnych szczegółowych; wskazane jest, aby również zadania związane z nadzorowaniem utrzymywania tych urządzeń oraz nadzór nad spółkami wodnymi realizował wójt (burmistrz, prezydent miasta); umieszczenie całości kompetencji w zakresie melioracji wodnych szczegółowych w ramach tego samego organu umożliwi kompleksowe zarządzanie problematyką związaną z melioracjami szczegółowymi; wieloletnie doświadczenia ze sprawowania nadzoru nad ww. zagadnieniami przez starostów i problemy z tym związane wskazują, że przesunięcie tych kompetencji do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) wywoła pozytywne skutki; potwierdzają to także ustalenia NIK w tym zakresie; przyjęcie takiego rozwiązania nie będzie wiązało się z dodatkowymi kosztami dla budżetu państwa. Zadania związane z melioracjami podstawowymi zostają z kolei przekazane do kompetencji wojewody. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) będzie zatem odpowiedzialny za realizację zadań, w tym współfinansowanych ze środków europejskich, polegających na programowaniu, planowaniu i nadzorowaniu wykonywania urządzeń melioracji wodnych szczegółowych. Natomiast w art. 75 ust. 1a wskazano, że podobne zadania, jednakże związane z wykonywaniem urządzeń melioracji podstawowych, będą wykonywane przez wojewodę. Przepisy te są podstawą do przejścia wykonywania inwestycji współfinansowanych ze środków Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko realizowanych dotychczas przez regionalne zarządy gospodarki wodnej lub wojewódzkie zarządy melioracji i urządzeń wodnych przez – odpowiednio – wójtów (burmistrzów,

prezydentów miast) lub wojewodów. Jednocześnie, w celu umożliwienia realizacji zadań z zakresu melioracji w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013 w art. 75 ustawy – Prawo wodne proponuje się dodanie ust. 1b umożliwiającego realizację tych zadań nadal przez wojewódzkie zarządy melioracji i urządzeń wodnych, czyli beneficjentów ww. programu. Decyzję w sprawach współfinansowania tych zadań z funduszy europejskich będzie podejmował marszałek w uzgodnieniu z wojewodą i wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta), a także będzie z tymi podmiotami uzgadniał sposób ich realizacji. Projektowany przepis ma na celu zagwarantowanie, że zadania realizowane przy udziale środków pochodzących z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013 realizowane będą nadal przez dotychczasowych beneficjentów. W przypadku przedsięwzięć współfinansowanych ze środków pochodzących z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko oraz programów regionalnych – jak wynika z informacji roboczych przekazanych przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego – projektowane zmiany nie stanowią zagrożenia dla ich realizacji pod warunkiem sprawnego przejęcia przez wojewódzkie zarządy gospodarki wodnej obowiązków wykonywanych obecnie przez regionalne zarządy gospodarki wodnej.

W projekcie ustawy zawarto także odpowiednie zmiany regulacji dotyczącej naboru na stanowiska dyrektora wojewódzkiego zarządu gospodarki wodnej i jego zastępców (nowelizowany art. 93), a także wymagania dla osoby powołanej na stanowisko Głównego Koordynatora Gospodarki Wodnej (nowelizowany art. 89).

W projekcie przewidziano, że zadania zlecone z zakresu administracji rządowej wykonywane przez marszałka województwa przekazane zostaną wojewodzie.

W związku ze zmianami dotyczącymi zniesienia Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, likwidacją Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz przeniesienia kompetencji znoszonych regionalnych zarządów gospodarki wodnej na wojewódzkie zarządy gospodarki wodnej projekt zakłada zmianę następujących ustaw:

- 1) ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (art. 57),
- 2) ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (art. 58),
- 3) ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (art. 59),
- 4) ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (art. 60),

- 5) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (art. 61),
- 6) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (art. 62),
- 7) ustawy z dnia 11 sierpnia 2001 r. o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu (art. 64),
- 8) ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 65),
- 9) ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (art. 66),
- 10) ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (art. 67),
- 11) ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (art. 68),
- 12) ustawy z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego (art. 69),
- 13) ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (art. 70),
- 14) ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (art. 71),
- 15) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenie oddziaływania na środowisko (art. 72),
- 16) ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (art. 73),
- 17) ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (art. 74),
- 18) ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (art. 75),
- 19) ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (art. 76),
- 20) ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (art. 77),

21) ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (art. 78).

W rozdziale 5 (art. 79 – 92) zawarte są przepisy przejściowe i końcowe. Zakłada się m.in., że utworzone z dniem 1 stycznia 2012 r. wojewódzkie zarządy gospodarki wodnej przejmą pracowników oraz mienie likwidowanych 7 regionalnych zarządów gospodarki wodnej, w tym nieruchomości będące w ich trwałym zarządzie. Częściowo przejmą także zadania i pracowników wojewódzkich zarządów melioracji i gospodarki wodnej. Wojewódzkie zarządy będą tworzone przez pełnomocników wojewodów, którzy jednocześnie – do czasu powołania w trybie przewidzianym ustawą – Prawo wodne – dyrektorów wojewódzkich zarządów.

Projekt zawiera również przepisy rozstrzygające sposób likwidacji regionalnych zarządów gospodarki wodnej – przekazanie m.in. mienia, należności i zobowiązań, praw i obowiązków wynikających z umów i porozumień nastąpi na podstawie ustaleń powoływanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej likwidatora zarządów regionalnych oraz pełnomocników powoływanych przez wojewodów w celu zorganizowania nowych struktur rządowej administracji zespolonej. Natomiast likwidacji Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej dokona jego dyrektor generalny.

W projekcie zakłada się także, że mienie służące marszałkom województw do wykonywania zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, które zgodnie z projektem „wracają” do wojewodów, zostanie przekazane wojewodom. Należy podkreślić, że przepis art. 81 projektu dotyczy wyłącznie mienia, które służy wykonywaniu zadań administracji rządowej i które w tym celu zostało przekazane samorządowi terytorialnemu. W projekcie mienie to – wraz z zadaniami i tylko w tym zakresie – zostaje ponownie przypisane administracji rządowej w celu umożliwienia wykonywania tych zadań bezpośrednio przez organ administracji rządowej. Oznacza to zgodność projektowanego rozwiązania z zasadą proporcjonalności braną pod uwagę przy wkraczaniu w zakres samodzielności jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt rozstrzyga także kwestię postępowań i spraw wszczętych a niezakończonych przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, marszałków województw oraz starostów, które z dniem wejścia w życie prowadzone są przez odpowiednie organy przejmujące ich kompetencje. Podobnie,

w przypadku spraw, w których przysługuje lub została wniesiona skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego zostaną przejęte obowiązki i uprawnienia jako stron w tych sprawach.

W projekcie wskazano również w zakresie przepisów przejściowych, m.in. że:

- 1) upoważnienia udzielone przez Prezesa Krajowego Zarządu oraz dyrektorów regionalnych zarządów,
- 2) porozumienia zawarte pomiędzy Prezesem Krajowego Zarządu a marszałkiem województwa dotyczące powierzenia nadleśniczemu wykonywania uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa w stosunku do wód publicznych stanowiących własność Skarbu Państwa położonych na terenie nadleśnictwa (potoki górskie i ich źródła, ciekły naturalne, jeziora oraz sztuczne zbiorniki wodne, przez które przepływają ciekły wodne, śródlądowe drogi wodne),
- 3) program wodno-środowiskowy opracowany na podstawie art. 119 ust. 1 ustawy – Prawo wodne
– zachowują moc do czasu odpowiednio udzielenia, zawarcia, opracowania nowych dokumentów na podstawie nowelizowanych niniejszym projektem przepisów ustawy – Prawo wodne.

W art. 90 zawarto przepis utrzymujący w mocy akty prawa miejscowego wydane na podstawie dotychczasowych przepisów art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, a także wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów ustawy – Prawo wodne zachowują moc albo przez okres, na które zostały wydane, albo zachowują moc do czasu wydania nowych aktów prawa miejscowego przez wojewodę.

Projektowana ustawa w art. 91 zachowuje w mocy akty wykonawcze wydawane na podstawie przepisów ustawy o rybactwie śródlądowym.

Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów reformujących administrację publiczną w zakresie gospodarowania wodami, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2012 r. oraz przepisów, które umożliwią dokonanie płynnego przejścia zadań i kompetencji, o których mowa w projektowanej ustawie, które wejdą w życie przed dniem 1 stycznia 2012 r. Projektowany termin wejścia w życie ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i odpowiada ogólnym regulacjom obowiązującym w tym zakresie.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiotowy projekt będzie stanowił program pomocy, który będzie wymagał dokonania notyfikacji w Komisji Europejskiej.

Projektowana ustawa nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI:

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane przepisy oddziałują na organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego, sądy powszechne i administracyjne, a także osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które na skutek powodzi doznały szkód majątkowych, pracodawców, osoby bezrobotne, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Ponadto proponowana regulacja oddziaływać będzie na fundusze pożyczkowe zajmujące się udzielaniem pożyczek oferowanych w ramach ustawy nowelizowanej oraz wójtów gmin oraz burmistrzów i prezydentów miast wystawiających zaświadczenia potwierdzające odniesienie przez przedsiębiorców szkód w wyniku powodzi.

2. Konsultacje społeczne

Projekt został przekazany do uzgodnień m.in.:

- 1) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 2) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- 3) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
- 4) Związku Rzemiosła Polskiego,
- 5) Konfederacji Pracodawców Polskich,
- 6) Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
- 7) Business Centre Club,
- 8) Radzie Pomocy Społecznej,
- 9) Radzie Służby Cywilnej.

Do projektu w zakresie nowelizacji ustawy – Prawo wodne negatywne stanowiska zostały przedstawione przez: Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”, Federację Związków Zawodowych Pracowników Gospodarki Komunalnej i Terenowej w Polsce, Federację Zakładowych Organizacji Związkowych Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Federację Zakładowych Organizacji Związkowych Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, wspólnie – Związek Zawodowy Pracowników Regionalnego Zarządu Gospodarki

Wodnej w Krakowie, Związek Zawodowy Pracowników Służby Cywilnej RZGW w Krakowie, NSZZ „Solidarność” Komisję Zakładową w RZGW w Krakowie oraz Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych. W uwagach podnoszono m.in. kwestię zgodności z prawem UE, odejście od zlewniowego zarządzania wodami, skomplikowanie struktury administracyjnej.

W odniesieniu do części „pomocowej” projektu negatywne opinie zostały przedstawione przez: Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”, Federację Związków Zawodowych Pracowników Gospodarki Komunalnej i Terenowej w Polsce Pracodawców RP, w których odniesiono się m.in. do kwoty przewidzianego zasiłku powodziowego, konieczności wydania rozporządzenia „uruchamiającego” pomoc, brak regulacji dotyczących upowszechnianie ubezpieczeń budynków mieszkalnych, brak odniesienia projektu do osuwisk.

Pozytywne opinie dotyczące części „pomocowej” zostały przedstawione przez: Business Centre Club oraz Związek Rzemiosła Polskiego.

Dodatkowo opinie do projektu, kwestionujące nowelizację ustawy – Prawo wodne, przedstawiły: Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych, Stowarzyszenie Dorzecza Wisły „WISŁA”, Rada Gospodarki Wodnej Regionu Wodnego Środkowej Odry, Rada Gospodarki Wodnej Regionu Wodnego Środkowej Wisły, regionu Jarftu, regionu wodnego Niemna, regionu wodnego Łyny i Węgorapy oraz regionu wodnego Świeżej, Klub Przyrodników, Stowarzyszenie Ekologiczne „Eko-Unia”, Konwent Dyrektorów Zarządów Melioracji i Urządzeń Wodnych oraz Radę Gospodarki Wodnej Regionu Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego.

Rada Służby Cywilnej zaopiniowała projekt pozytywnie w odniesieniu do przepisów dotyczących służby cywilnej, ze wskazaniem do dodatkowej analizy wątpliwości dotyczących m.in. przeprowadzenia kolejnej nowelizacji ustawy – Prawo wodne w krótkim terminie od poprzedniej, kosztów projektowanej regulacji, a także wprowadzenia nowego podmiotu administracji gospodarki wodnej, jakim jest Główny Koordynator Gospodarki Wodnej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie ustawy nie będzie co do zasady miało bezpośredniego wpływu na sektor finansów publicznych. Postanowienia określone w przedkładanej ustawie mogą w przyszłości

spowodować skutki finansowe dla budżetu państwa, jedynie jeżeli łącznie zostaną spełnione dwie przesłanki:

- wystąpi zdarzenie, o którym mowa w art. 1 projektu (powódź),
- Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia gminy lub miejscowości poszkodowane w wyniku takiego zdarzenia.

W związku z powyższym do projektu nie ma zastosowania art. 112c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.).

Po powodziach i osuwiskach ziemi, które miały miejsce w 2010 r. wypłacono ponad 53 tysiące bezzwrotnych zasiłków celowych dla rodzin lub osób samotnie gospodarujących, poszkodowanych w wyniku działania żywiołu.

Środki na realizację wsparcia uregulowanego dotychczas w ustawie z dnia 12 sierpnia 2010 r. o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r., a zawartego obecnie w rozdziale 3 projektu, pochodzą z rezerwy celowej budżetu państwa przeznaczonej na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych, która w 2011 r. wynosi 1 422 627 tys. zł. W związku z tym nie jest możliwy do określenia wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych w zakresie wykorzystania przewidzianych w budżecie środków na usuwanie skutków klęsk żywiołowych. Wielkość niezbędnych środków budżetowych zależna jest od ilości poszkodowanych przedsiębiorców. W oparciu o doświadczenia z realizacji ustawy w roku 2010 można przyjąć, że średnia pożyczka wynosi 40 tys. zł. W sumie w 2010 roku wypłacono 35 926 966,68 zł. Podkreślenia jednak wymaga, że pomoc przedsiębiorcom w utrzymaniu prowadzonej przez nich działalności gospodarczej wpłynie na utrzymanie uiszczania przez nich opłat stanowiących wpływy zarówno do budżetu państwa, jak i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Utworzenie 16 wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej nie spowoduje kosztów dla budżetu państwa:

1. nie przewiduje się zwiększenia stanu zatrudnienia w związku ze zmianami: wykorzystane zostaną etaty z obecnych regionalnych zarządów gospodarki wodnej, a także przejęte wraz z zadaniami etaty z wojewódzkich zarządów melioracji gospodarki wodnej;
2. ewentualne koszty związane z odprawami, jakie będą musiały zostać wypłacone w związku ze skorzystaniem przez pracowników regionalnych zarządów gospodarki

wodnej z przepisu art. 82 ust. 5 lub nieprzedłużeniem z nimi stosunków pracy w wojewódzkich zarządach gospodarki wodnej, zostaną zbilansowane przez efektywne kształtowanie polityki zatrudnienia i płac;

3. koszty związane z zapewnieniem pomieszczeń dla wojewódzkich zarządów gospodarki wodnej zostaną zbilansowane przez wykorzystanie pomieszczeń zajmowanych obecnie przez regionalne zarządy gospodarki wodnej oraz – w zakresie przejmowanych zadań – przez wojewódzkie zarządy melioracji i gospodarki wodnej oraz wynajem tych z pomieszczeń, które zostaną zwolnione. Ten sam mechanizm pozwoli na zbilansowanie kosztów energii i wyposażenia.

MSWiA uzyskało informację od Ministerstwa Finansów, zgodnie z którą samorzady województw w 2011 r. uzyskują 332 601 000 zł dotacji celowej (część 85 – budżety wojewodów, dział 010 – Rolnictwo i łowiectwo, rozdział 01008 – melioracje wodne). Ponadto, na finansowanie zadań związanych z melioracjami zaplanowano na 2011 r. rezerwę celową (część 83, poz. 54 – „Utrzymanie urządzeń melioracji wodnych podstawowych i wód istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, w tym 6 000 000 zł dla spółek wodnych na realizację zadań z zakresu utrzymania melioracji wodnych szczegółowych”) w kwocie 210 000 000 zł. Rezerwa ta jest uruchamiana na wniosek Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w porozumieniu z wojewodami. Ww. środki zostaną wykorzystane przez nowo utworzone struktury, zgodnie z projektowanym podziałem zadań.

Niezależnie od powyższych informacji MSWiA skierowało zapytanie do poszczególnych marszałków województw dotyczące wysokości środków własnych, jakie poszczególne samorzady województw ponoszą w związku z realizowaniem zadania zleconego z zakresu administracji rządowej związanego z melioracjami. Marszałkowie zobowiązani zostali do przedstawienia kosztów faktycznie poniesionych w 2010 r. ze środków własnych. Z informacji przekazanych przez marszałków wynika, że w 2010 r. samorzady województw przeznaczyły na ten cel ok. 143 530 000 zł (z wyjątkiem samorządu województwa wielkopolskiego, które przedstawiło informację o planowanych na rok 2011 wydatkach na ten cel – 7 892 153 zł, oraz samorządu województwa zachodniopomorskiego, który nie przedstawił informacji).

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozwiązania mają na celu m.in. zapobieganie negatywnym skutkom powodzi na sytuację pracodawców, pracowników oraz osób bezrobotnych.

Zmiany przewidziane nowelizacją ustawy – Prawo wodne skutkują zmianą stosunków pracy pracowników zatrudnionych w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej, regionalnych zarządach gospodarki wodnej oraz wojewódzkich zarządach melioracji i urzędach wodnych (zajmujących się obsługą zadań zleconych z zakresu administracji rządowej realizowanych przez marszałka województwa).

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowana regulacja przyczyni się do utrzymania funkcjonujących w dotkniętym powodzią regionie przedsiębiorstw. Będzie to mieć wpływ na utrzymanie konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Proponowane regulacje będą miały wpływ na sytuację regionów poprzez umożliwienie odbudowy i utrzymania funkcjonowania przedsiębiorcom poszkodowanym w wyniku powodzi. Przyczyni się to przede wszystkim do zapobiegnięcia wzrostu bezrobocia w regionach dotkniętych powodzią.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 10 maja 2011 r.

DPUE - 920 - 214 - 11/MD/
SM-951

dot.: RM-10-45-11 z 10.05.2011 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

- I. Projekt ustawy przewiduje szereg środków ukierunkowanych na usuwanie skutków powodzi. Stanowią one pomoc państwa w rozumieniu przepisu art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- II. W związku z powyższym konieczne jest notyfikowanie projektu jako programu pomocowego do Komisji Europejskiej.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem pozytywnego zakończenia procedury notyfikacyjnej.

Z pozdrowieniami

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU

Maciej Dowgiałewicz

Do wiadomości:
Pan Jerzy Miller
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2011 r.

**w sprawie trybu wypłaty i szczegółowego trybu zwrotu zasiłku powodziowego oraz
wzoru formularza wniosku o zasiłek powodziowy**

Na podstawie art. 5 ust. 8 ustawy z dnia 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr, poz...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenia określa:

- 1) tryb wypłaty i szczegółowy tryb zwrotu zasiłku powodziowego udzielanego w związku ze szkodami poniesionymi w wyniku powodzi, zwanego dalej „zasiłkiem”;
- 2) wzór wniosku o zasiłek.

§ 2.1. Zasiłek wypłaca wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub osoba przez niego upoważniona na podstawie wniosku, zawierającego oświadczenie o poniesieniu strat w wyniku powodzi, zgodę na weryfikację danych zawartych we wniosku oraz oświadczenie, że wnioskodawca nie ubiegał się lub nie ubiega się o zasiłek na terenie innej gminy, niż gmina do której kierowany jest wniosek o zasiłek.

2. Wzór formularza wniosku o zasiłek powodziowy wraz z oświadczeniami i zgodą, o których mowa w ust. 1 określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Wniosek o zasiłek wraz z oświadczeniami, o których mowa w § 2 ust. 1, składa w imieniu rodziny jej pełnoletni członek.

2. W razie złożenia wniosku o zasiłek przez więcej niż jednego członka rodziny, wszczyna się i prowadzi jedno postępowanie.

§ 4. Zasiłek wypłaca się gotówką do rąk osoby, która złożyła wniosek o zasiłek lub na konto bankowe wskazane we wniosku.

§ 5.1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje decyzję o zwrocie całości albo części kwoty zasiłku jeżeli, w wyniku weryfikacji danych zawartych we wniosku, o którym mowa w § 2 ust. 1 stwierdzi, że rodzina lub osoba, która otrzymała zasiłek celowy:

- nie została poszkodowana w wyniku powodzi lub
- wartość szkody majątkowej jest mniejsza niż kwota zasiłku.

2. W decyzji określa się w szczególności kwotę przypadającą do zwrotu wraz z odsetkami określonymi jak dla zaległości podatkowych oraz termin zwrotu kwoty nienależnie pobranego świadczenia.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach kwota przypadająca do zwrotu może zostać rozłożona na raty.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

**MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

**Wniosek
o przyznanie zasiłku powodziowego**

I. Organ gminy, do którego kierowany jest wniosek (wójt, burmistrz prezydent miasta)

.....

.....

II. Wniosek oraz informacja o wnioskodawcy i rodzinie

1. Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr, poz. ...), wnoszę o przyznanie zasiłku powodziowego w kwocie zł. *(wpisać kwotę wynikającą z opisu szkód, nie większą jednak niż 2 tys. zł)*
2. Dane wnioskodawcy:
 - 1) imię i nazwisko:
 - 2) data i miejsce urodzenia:.....
 - 3) imiona rodziców wnioskodawcy:
 - 4) miejsce zamieszkania:
 -
 - 5) adres zameldowania:.....
 -
 - 6) nr ewidencyjny PESEL:.....
 - 7) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres zameldowania:
 -
 - 8) nr telefonu, adres poczty elektronicznej, inne dane kontaktowe:.....
 -
3. Członkowie rodziny wnioskodawcy w rozumieniu art. 6 pkt 14 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.), tj.: osoby spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące.²⁾
(Nie dotyczy osób samotnie gospodarujących w rozumieniu art. 6 pkt 10 powołanej ustawy tj. osób prowadzących jednoosobowe gospodarstwo domowe.)
 - 1) imię i nazwisko:
 - data i miejsce urodzenia:.....
 - nr ewidencyjny PESEL:.....
 - 2) imię i nazwisko:
 - data i miejsce urodzenia:.....
 - nr ewidencyjny PESEL:.....
 - 3) imię i nazwisko:
 - data i miejsce urodzenia:.....
 - nr ewidencyjny PESEL:.....

²⁾ Dane, o których mowa w pkt 3, dotyczące członków rodziny, mogą być również zamieszczone na dodatkowych kartach stanowiących załącznik do wniosku. Wnioskodawca powinien parafować każdą stronę załącznika.

4. Nr konta bankowego, na który powinna być przekazana kwota zasiłku powodziowego oraz dane posiadacza konta (lub wpisać: „wypłata gotówką do rąk wnioskodawcy”):

.....
.....

III. Informacja o szkodach³⁾

1.a. Zwięzły opis szkód poniesionych w wyniku powodzi:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.b. Miejsce położenia budynku/okalu mieszkalnego lub nieruchomości, jeżeli zostały zniszczone lub uszkodzone w wyniku powodzi:

.....
.....

1.c. Data powstania szkody/szkód

IV. Oświadczenia wnioskodawcy

1. Wyrażam zgodę na weryfikację danych zawartych w niniejszym wniosku, w szczególności zobowiązuję się do udostępnienia uszkodzonego lub zniszczonego lokalu mieszkalnego, budynku mieszkalnego lub nieruchomości, na każde żądanie organu gminy uprawnionego do wypłaty zasiłku powodziowego.

2. Ja niżej podpisany(a), pouczony(a) o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 w związku z § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz., 553 z późn. zm.) za składanie fałszywych oświadczeń, stosownie do art. 5 ust. 5 ustawy z dnia2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr, poz...), składam oświadczenie następującej treści:

- oświadczam, że dane i informacje o szkodach zawarte w pkt III niniejszego wniosku, są zgodne ze stanem faktycznym,
- oświadczam, że nie ubiegałem(am) się i nie ubiegam się o zasiłek powodziowy określony w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr, poz. ...) na terenie innej gminy, w związku ze szkodami wymienionymi w pkt III niniejszego wniosku.

Pouczenie

Zgodnie z art. 233 § 1 w związku z § 6 Kodeksu karnego, kto składa fałszywe oświadczenie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustaw, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

.....
miejsce i data sporządzenia wniosku i oświadczeń

.....
podpis wnioskodawcy/składającego oświadczenie

³⁾ Jeżeli obszerność informacji o szkodach nie pozwala na jej przedstawienie na formularzu, należy dalszą część tej informacji przedstawić w załączniku do niniejszego wniosku. Wnioskodawca powinien parafować każdą stronę załącznika.

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 5 ust. 8 ustawy z dnia 2011 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi (Dz. U. Nr, poz....).

W projekcie określony został tryb wypłaty i zwrotu zasiłków powodziowych uruchamianych w związku ze szkodami poniesionymi przez osoby fizyczne (rodziny) w wyniku powodzi, a także wzór wniosku o przyznanie takiego zasiłku celowego.

Zagadnienia objęte projektowany rozporządzeniem nie były wcześniej przedmiotem regulacji.

Projekt określa odrębny, od określonego w obowiązujących obecnie przepisach o pomocy społecznej, tryb wypłaty i ewentualnego zwrotu zasiłków, a w szczególności:

- pomoc przyznawana będzie przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta,
- zasiłki będą wypłacane na podstawie wniosku osoby poszkodowanej, bez konieczności przeprowadzania wywiadu środowiskowego,
- weryfikacja szkód zgłoszonych przez osobę poszkodowaną będzie dokonywana dopiero po wypłacie kwoty zasiłku,
- podstawą do wydania decyzji o zwrocie zasiłku będą ustalenia dokonane podczas weryfikacji danych zawartych we wniosku o jego przyznanie.

Ponadto, w celu ograniczenia nadużywania prawa do zasiłku, projekt rozporządzenia przewiduje składanie przez wnioskodawcę oświadczenia, pod groźbą odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że dane zawarte we wniosku o zasiłek, dot. podawanych szkód, są zgodne ze stanem faktycznym. Czyn polegający na podaniu we wniosku nieprawdziwych danych wypełniający dyspozycje art. 233 § 1 w zw. z § 6 i ścigany jest w trybie publicznoskargowym.

Podobne rozwiązania zastały przewidziane w zakresie oświadczenia wnioskodawcy potwierdzającego, że nie ubiega się on o analogiczny zasiłek na terenie innej gminy. Rozwiązanie to pozwoli na wyeliminowanie przypadków, w których wnioskodawca będzie składał wnioski o pomoc jednocześnie do kilku organów uprawnionych do wypłaty zasiłku powodziowego.

Formularz wniosku o zasiłek powodziowy, który wraz z ww. oświadczeniem, stanowi załącznik do projektu rozporządzenia pozwoli na przyspieszenie procedury związanej z przyznaniem pomocy oraz umożliwi jednolite agregowanie danych przekazywanych przez wnioskodawców.

Rozporządzenie umożliwi rodzinom i osobom samotnie gospodarującym na skorzystanie z prawa do zasiłku w kwocie do 2 tys. zł.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projektowane przepisy oddziaływać będą na sferę praw i obowiązków gmin, w szczególności w zakresie wydawania decyzji o przyznaniu zasiłku celowego oraz decyzji o jego zwrocie.

2. Konsultacje społeczne.

Ze względu na zakres przedmiotowy regulacji, projekt powinien być przekazany do uzgodnień Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz Radzie Pomocy Społecznej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sektor finansów publicznych. Przepisy rozporządzenia będą stosowane dopiero w przypadku powodzi, której skutki dotkną osoby fizyczne (osoby samotnie gospodarujące i rodziny), które w wyniku powodzi nie będą mogły zaspokoić niezbędnych potrzeb bytowych).

Trudno jest ocenić skutki finansowe projektowanego rozporządzenia, w przypadku konieczności zastosowania jego przepisów. Po powodziach i osuwiskach ziemi, które miały miejsce w 2010 r. wypłacono ponad 53 tysiące zasiłków celowych w kwocie do 6 tys. zł dla osób i rodzin, które poniosły straty w gospodarstwach domowych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projekt nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Projekt nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionów.